

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΔΙΑΛΕΞΗ: Η μαρτυρική έξοδος του
Έλληνισμού από τό Προκόπιο Καππαδοκίας και ή ιστορία του
Προσκυνηματικού Ναού του Όσίου Ιωάννου του Ρώσου στο
Νέο Προκόπιο Εύβοίας

ΜΟΥΣΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ: Περιδιαβαίνοντας την Καππαδοκία

ΣΑΒΒΑΤΟ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

19:00

Νέος Ξενώνας
Προκόπιο Εύβοίας
3ος Όροφος

ΟΜΙΛΗΤΗΣ: Πρόδρομος Ένωτιάδης
ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Ανδρέας Σκάνδαλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΝΙΚ. ΕΝΩΤΙΑΔΗ

Είναι Τοπογράφος Μηχανικός, μόνιμος κάτοικος Νέου Προκοπίου, απ' ευθείας απόγονος Καπαδοκών ανταλλαξιμών, έχει διατελέσει Πρόεδρος της Κοινότητας Προκοπίου και Δήμαρχος Κηρέως επί σειρά ετών και επί του παρόντος διατελεί Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιερού Προσκυνηματος Οσίου Ιωάννου του Ρώσου.

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΣΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΕΥΒΟΙΑΣ

Θα ξεκινήσω το μικρό οδοιπορικό αφήγημα και θα καταθέσω στοιχεία που έχω συγκεντρώσει από αφηγήσεις αγαπημένων μου προγόνων και μέσα από την σχετική βιβλιογραφία για τον Ελληνισμό στην Μικρά Ασία, τη συνθήκη της Λωζάννης, το Προκόπιο της Καππαδοκίας, την Ανταλλαγή, το Αχμέτ Αγά, την μετονομασία σε Νέο Προκόπιο και την ιστορία του Ιερού Προσκυνηματος του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου.

Οι κάτοικοι του χωριού μας χαρακτηρίζονται από μία καταπληκτική κοινωνική σύνθεση με καταβολές από πολλά μέρη των κοιτίδων του Ελληνικού Πολιτισμού. Μετέφεραν ιερές παραδόσεις, ήθη έθιμα και γνώσεις.

Με βαθιά την πίστη ότι δεν πρέπει να χαθούν οι ρίζες της καταγωγής μας αρχίζω αυτό το μικρό οδοιπορικό αφήγημα.

Κατά την διάρκεια του αφηγήματος ανάλογα με το θέμα θα σας παρουσιάζω σχετικές φωτογραφίες.

14 Σεπτεμβρίου 1924 ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ ΜΙΑ ΝΕΑΡΗ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΑ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ

...Γύρισα πίσω και κοίταξα για τελευταία φορά.
Είπα. Είναι αλήθεια η τελευταία φορά; Η εκκλησία στεκόταν
βουβή μπροστά μου. Το σπίτι μου σκοτεινό, άδειο. Απ' τα δάκρυα
έβλεπα πολλά σπίτια σκοτεινά, έρημα.
Κάθισα στη μέση του δρόμου κι έκλαψα πικρά. Δε θέλω να
φύγω. Να πάω πού; Τα παιδιά έκλαιγαν, οι άνδρες έκλαιγαν, οι
γέροντες έκλαιγαν.
Δυο καρβέλια ψωμί, μια οκά αλεύρι, μια στάμνα νερό. Με
τράβηξαν οι δικοί μου. Μπερδεύτηκα στο πλήθος. Χάθηκα.
Έκλαιγα δυνατά, κανείς δεν μ' άκουγε.
Σώσον Κύριε τον λαόν σου και ευλόγησον την κληρονομίαν
σου... Τι άλλο μου έμεινε... Μάνα άχ μάνα

(αφήγηση νεαρής προσφυγοπούλας)

Εικόνα 1 - Μια νεαρή προσφυγοπούλα αφηγείται

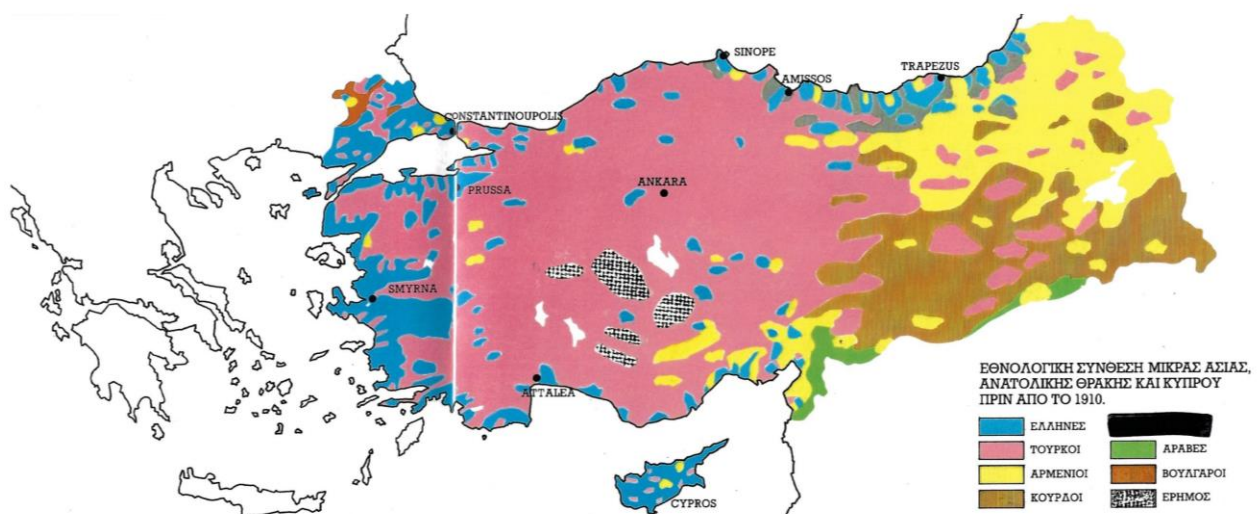
❖ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Εικόνα 2 - Σχολείο στη Συνασό Καππαδοκίας

Από τα τέλη του Αυγούστου 1922 άρχισε η μετακίνηση Ελληνικών πληθυσμών από τα παράλια της Μικράς Ασίας και την Ανατολική Θράκη προς την Ελλάδα.

Μετά την κατάρρευση του μετώπου στη Μικρά Ασία με την καταστροφή της Σμύρνης τον Σεπτέμβριο του 1922 και τον μαρτυρικό θάνατο του Αρχιεπισκόπου Χρυσόστομου, γράφηκε το τέλος της ένδοξης Χριστιανικής Ιστορίας της Ιωνίας.

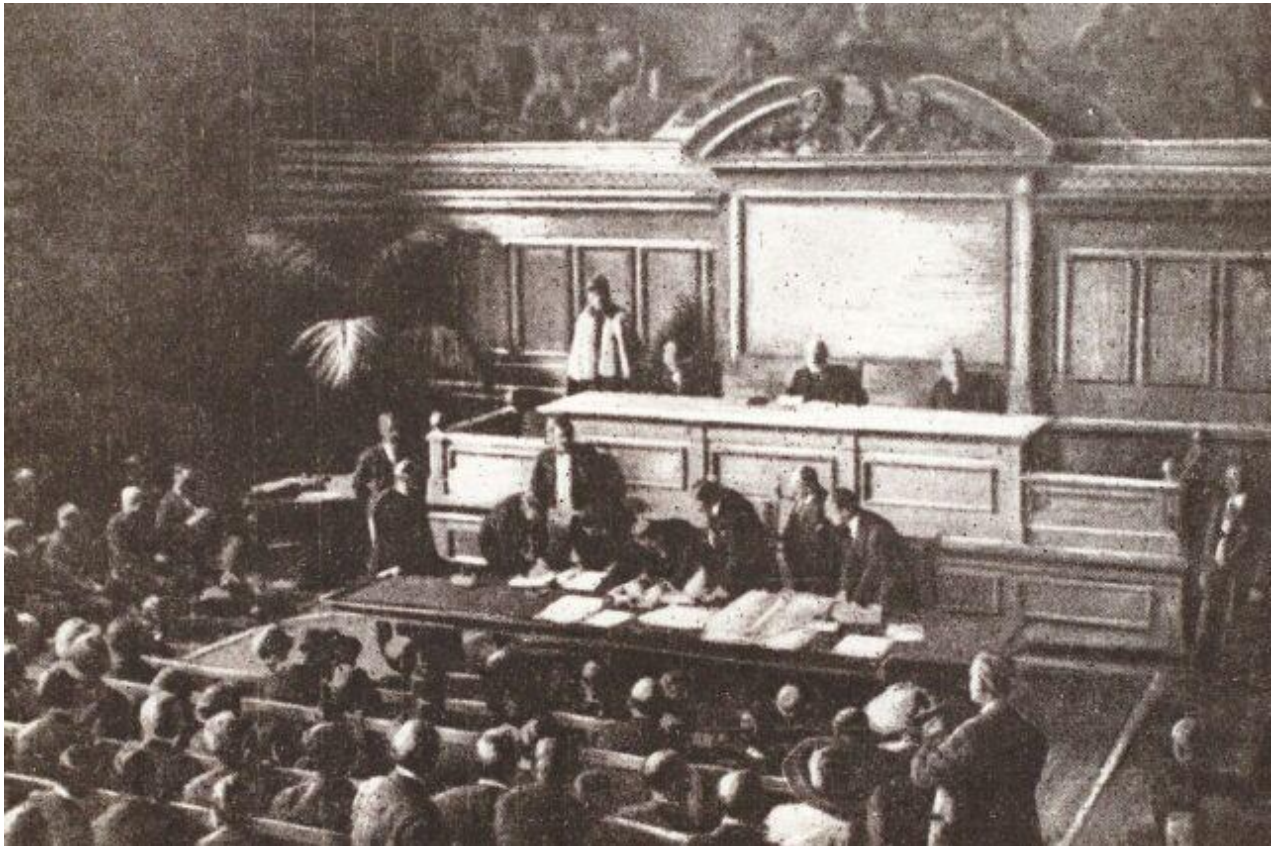
Εικόνα 3 - Η εθνολογική σύνθεση της Μικράς Ασίας, Ανατολικής Θράκης και Κύπρου πριν το 1910

Η ειδική απογραφή που διενεργήθηκε από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας τον Απρίλιο του 1923 κατέγραψε 786.431 πρόσφυγες.

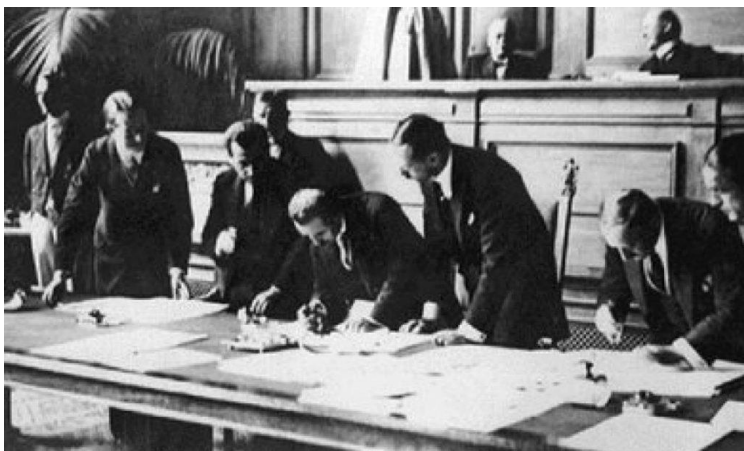
Τέλος τα έτη 1924 και 1925 μετά την υπογραφή της σύμβασης ανταλλαγής πληθυσμών μεταφέρθηκαν με φροντίδα της Μεικτής Επιτροπής Ανταλλαγής περίπου 400.000 Ελληνορθόδοξοι από την κεντρική και ανατολική Μικρά Ασία στην Ελλάδα.

Η απογραφή του έτους 1928 κατέγραψε 1.221.849 πρόσφυγες. Όμως την ίδια περίοδο Αμερικανικές φιλανθρωπικές οργανώσεις ανεβάζουν τον αριθμό των προσφύγων στις 1.400.000 διότι πάρα πολλοί πρόσφυγες μετανάστευσαν στις Η.Π.Α, στη Γαλλία, την Αίγυπτο, την Αυστραλία και άλλες χώρες.

❖ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ

Εικόνα 4 - Η Συνθήκη της Λωζάννης

Εικόνα 5 - Η υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης το έτος 1923

Στις 24 Ιουλίου 1923 στη Λωζάννη της Ελβετίας υπογράφεται η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ με την οποία καθορίστηκαν τα σύνορα μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας. Η συνθήκη της Λωζάννης δεν αποτελεί Ελληνοτουρκική συμφωνία, αλλά συνιστά πράξη Διεθνούς δικαιοπραξίας ευρύτερης εμβέλειας την οποία συνάπτουν αφ' ενός η Βρετανική Αυτοκρατορία, η Γαλλία, η Ιταλία, η Ιαπωνία, η Ελλάδα, η Ρουμανία, το βασίλειο της Σερβίας, η Κροατία, η Σλοβενία, η Βουλγαρία, και αφ' ετέρου η Τουρκία.

Με τη συνθήκη της Λωζάννης ρυθμίζονται εκτός από τις Ελληνοτουρκικές σχέσεις τα κρίσιμα ζητήματα καθορισμού συνόρων και διεθνούς τάξης μεταξύ Τουρκικής Δημοκρατίας και των χωρών της Βαλκανικής και των Αραβικών Χωρών.

Με την συνθήκη της Λωζάννης η Τουρκία παραιτήθηκε από την κυριαρχία όλων των νησιών που βρίσκονται πέραν των 3 μιλίων από τις μικρασιατικές ακτές, με εξαίρεση την Ίμβρο, την Τένεδο και τις Λαγούσες Νήσους που βρίσκονται στην είσοδο των στενών των Δαρδανελίων.

Έτσι η συνθήκη της Λωζάννης επί 100

χρόνια γίνεται η ασπίδα των κυριαρχικών δικαιωμάτων και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας, είναι δηλαδή ένα θετικό κεκτημένο διεθνούς δικαιοπραξίας η οποία εγγυάται την ασφάλεια και την ευημερία του σύγχρονου Ελληνικού κράτους.

Εικόνα 6 - ΧΑΡΤΗΣ 1 – 1923: Παραίτηση της Τουρκίας από κάθε τίτλο κυριαρχίας επί των νήσων που βρίσκονται πέραν των τριών μιλίων από τις ακτές της Ασίας

Εικόνα 7 - Ο Ελευθέριος Βενιζέλος μαζί με τον Ισμέτ Ινονού

Όμως πριν την συνθήκη κατά την διάρκεια των διαπραγματεύσεων στις 30 Ιανουαρίου 1923 υπογράφονται πάλι στη Λωζάννη μεταξύ των πρωθυπουργών Ελευθέριου Βενιζέλου και Ισμέτ Ινονού 2 συμβάσεις. Η 1^η αφορούσε την ανταλλαγή των αιχμαλώτων πολέμου και των πολιτικών ομήρων που είχε η κάθε πλευρά στα χέρια της και η 2^η την ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας ως επισφράγισης της ήττας του πολέμου στη Μικρά Ασία.

❖ ΤΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ

Εικόνα 8 - Το Προκόπιο της Καππαδοκίας

Το Προκόπιο (Τουρκικά λέγεται ΟΥΡΚΟΥΠ) βρισκόταν στο κέντρο της Μικράς Ασίας στην Καππαδοκία. Βρισκόταν 60 χιλιόμετρα δυτικά της Καισάρειας και 20 χιλιόμετρα ανατολικά της Νεάπολης.

Εικόνα 9 - Η περιοχή του Προκοπίου της Καππαδοκίας

Στα πρώτα χρόνια μέχρι τη δημιουργία της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας ονομαζόταν ΟΣΙΑΝΑ, δηλαδή η πόλη των Οσίων γιατί στην περιοχή Κόρεμε δίπλα από το Προκόπιο υπάρχουν πολλές εκατοντάδες υπόγειες λαξευτές εκκλησίες πολλών Αγίων.

Εικόνα 10 - Υπόγειες Λαξευτές Εκκλησίες περιοχή Κόρεμε

Θεωρείται η ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ.

Η Καππαδοκία βρίσκεται σε οροπέδιο ύψους 1200 μέτρων, το έδαφος της είναι ηφαιστιογενές διότι εκεί βρίσκεται το υψηλότερο βουνό της Τουρκίας το Αργεϊόν όρος με υψόμετρο 3900μ το οποίο στην αρχαιότητα ήταν ηφαίστειο.

Εικόνα 11 - Φωτογραφία Κοιλιάδας Ürgüp

Δίπλα από το Προκόπιο περνάει ο μεγαλύτερος ποταμός της Τουρκίας ο Άλις και ο δρόμος για την Συρία και την Περσία.

Στα πρώτα Βυζαντινά χρόνια εκεί βρίσκονταν οι Ακρίτες οι οποίοι φρουρούσαν τα Ανατολικά σύνορα. Είναι γνωστό το ΕΠΟΣ του ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ από τα ακριτικά τραγούδια. Την εποχή του Βυζαντίου πήρε το όνομα Άγιος Προκόπιος γιατί στην κορυφή του κεντρικού λόφου ήταν η εκκλησία του Αγίου Προκοπίου.

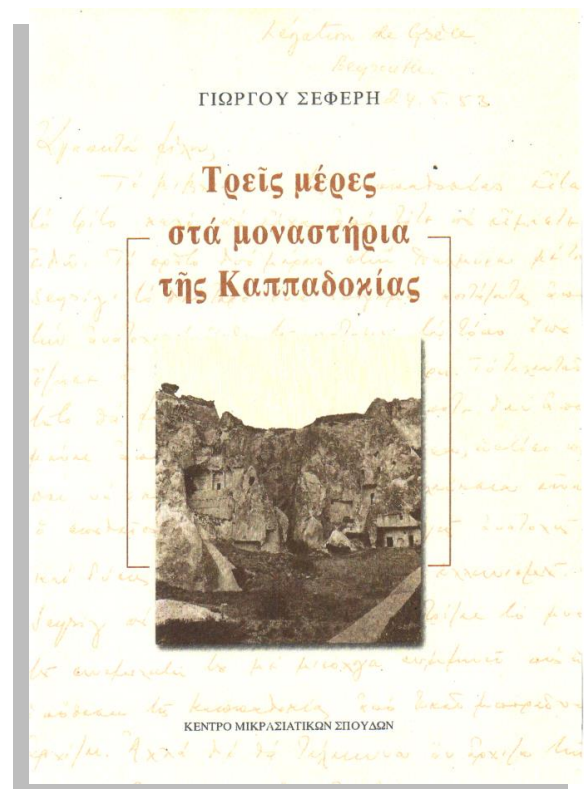

Εικόνα 12 - Προκόπιο Καππαδοκίας - Ürgüp

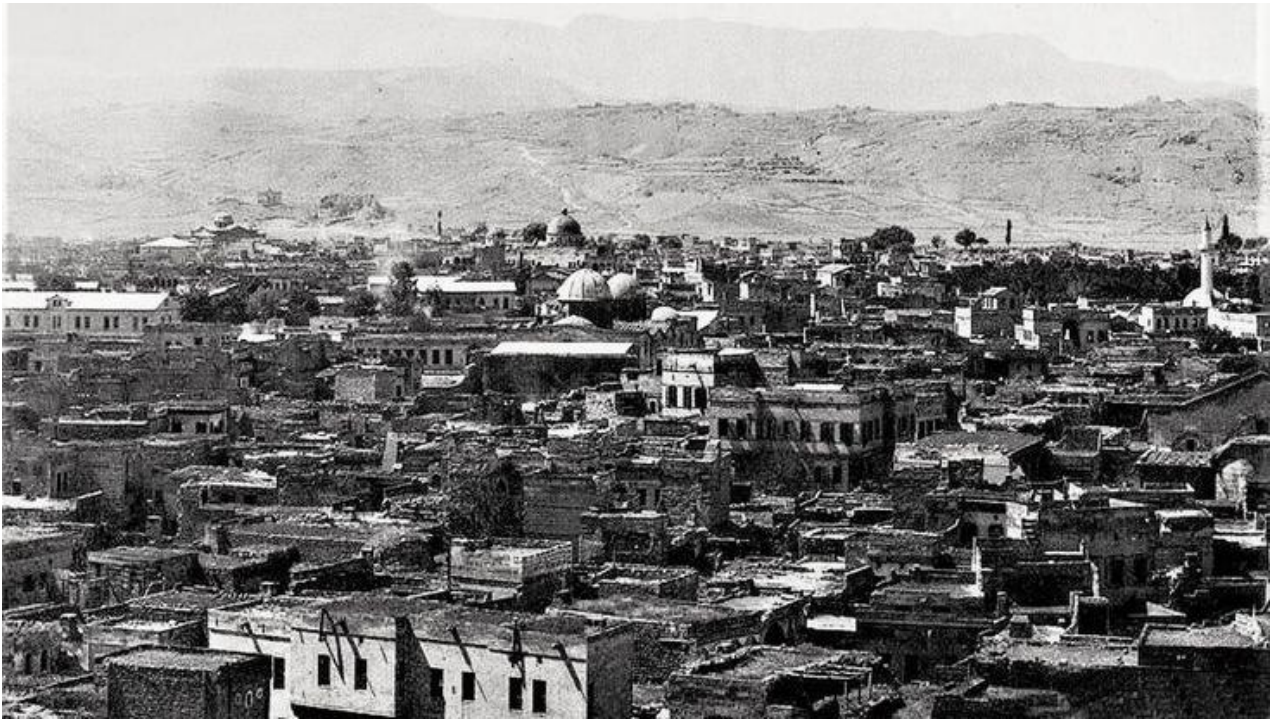
Τον 11^ο αιώνα οι Τούρκοι κατέλαβαν την Καππαδοκία, κατεδάφισαν την εκκλησία και έχτισαν κάστρο το οποίο βρίσκεται μέχρι σήμερα.

Σύμφωνα με τον ΓΕΩΡΓΙΟ ΣΕΦΕΡΗ (από το βιβλίο του ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑΣ) το όνομα Άγιος Προκόπιος αναφέρεται στους Επισκοπικούς καταλόγους του Λέοντα Σοφού. Επίσης στην πράξη της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου της Χαλκηδόνας το 451 μ.χ. αναφέρεται ότι παρευρέθηκαν 600 Επίσκοποι ως και αντιπρόσωπος της πόλης του Αγίου Προκοπίου ο Ελπίδιος ο Μνημονοφύλαξ με ακολουθία μοναχών.

Στο Προκόπιο κατοικούσαν περίπου 14.000 άνθρωποι (10000 Τούρκοι και 4000 Έλληνες)

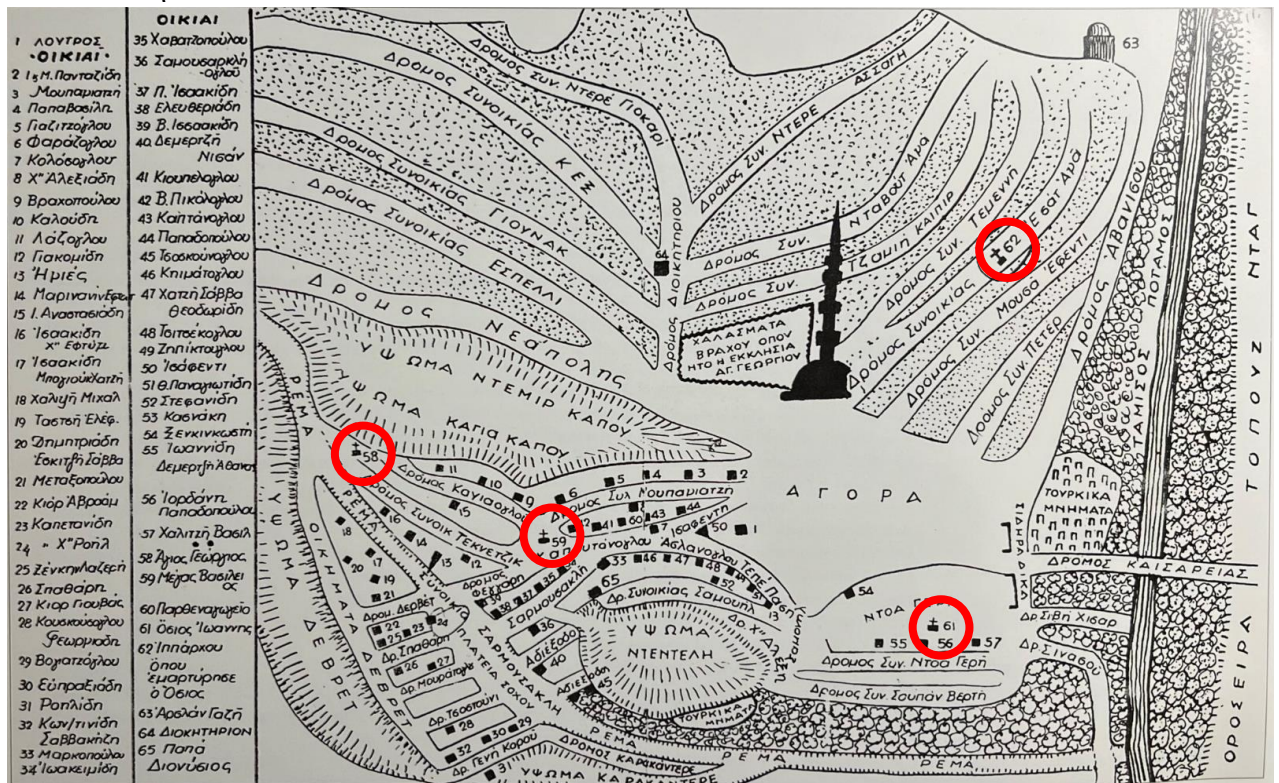
Εικόνα 13 - Το εξώφυλλο του βιβλίου «Τρεις μέρες στα μοναστήρια της Καππαδοκίας»

Εικόνα 14 - Άποψη του Προκοπίου Καππαδοκίας

Είχε 4 εκκλησίες.

Την πολύ παλαιά εκκλησία του Αγίου Γεωργίου η οποία ήταν λαξευμένη στο μεγάλο βράχο στην Τούρκικη συνοικία δίπλα στο στάβλο και το σπίτι του Ιπάρχου που είχε φέρει αιχμάλωτο τον όσιο Ιωάννη.

Εικόνα 15 - Σκαρίφημα Κωμόπολης Προκοπίου Καππαδοκίας

Στην εκκλησία αυτή ερχόταν κρυφά ο Όσιος Ιωάννης για να προσευχηθεί και να βρει παρηγοριά μέχρι της 27 Μαΐου 1730 χρονολογία κοίμησής του.

Εικόνα 16 - Ο λαξευτός Ναός του Αγίου Γεωργίου. Στο βάθος η οικία του Αγά.

Εικόνα 17 - Η οικία του Αγά. Αριστερά από την οικία βρίσκεται ο στάβλος.

Εικόνα 18 - Η είσοδος του Στάβλου όπου έζησε ο Όσιος Ιωάννης.

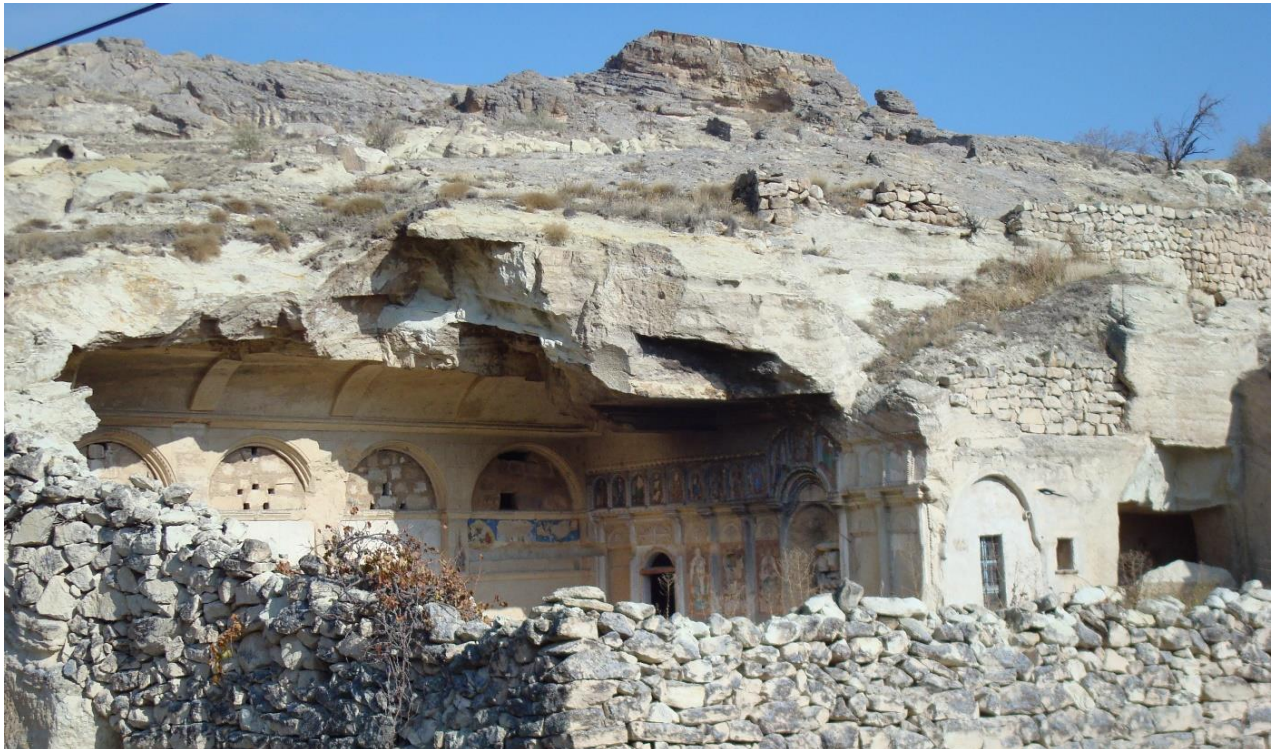
Εικόνα 19 - Το εσωτερικό του στάβλου

Επειδή είχαν δημιουργηθεί πάρα πολλές ρωγμές στο βράχο οι χριστιανοί φοβήθηκαν ότι θα γκρεμιστεί όλη και έφτιαξαν το έτος 1780 στην Ελληνική συνοικία Τέκνετσκ την δεύτερη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου.

Εικόνα 20 - Οι ρωγμές στο εσωτερικό του παλαιού Ναού Αγίου Γεωργίου

Όλη η εκκλησία ήταν λαξευμένη μέσα στον βράχο με εξαιρετικές αγιογραφίες. Εγκαινιάστηκε το έτος 1784 από τον μητροπολίτη Αγκύρας Γερβάσιο ο οποίος ήταν τοποτηρητής του θρόνου της Καισαρείας και ανακαινίστηκε το έτος 1861.

Εικόνα 21 - Ο νέος Ναός του Αγίου Γεωργίου

Εικόνα 22 - Το Τέμπλο του νέου Ναού του Αγίου Γεωργίου

Εικόνα 23 – Το εσωτερικό νέου Ναού του Αγίου Γεωργίου

Η Τρίτη εκκλησία ήταν του Αγίου Βασιλείου. Χτίστηκε το έτος 1833 την εποχή του σουλτάνου Μαχμούτ Β, Πατριάρχου Κωνσταντίνου και Μητροπολίτη Καισαρείας Παΐσιου.

Είχε μήκος 40μ, πλάτος 40μ και ύψος 20μ. Ήταν Βασιλικού ρυθμού και στις 3 πλευρές είχε 34 κολώνες όλες αστραφτερές από γρανίτη στις οποίες στηριζόταν ο γυναικωνίτης.

Την εκκλησία εγκαινίασε στις 15 Αυγούστου 1834 ο Μητροπολίτης Καισαρείας Παΐσιος.

Όμως πιο ευρύχωρη, περικαλλής και μεγαλοπρεπής ήταν η εκκλησία του Οσίου Ιωάννου Ρώσου.

Εικόνα 24 - Ο Ναός του Αγίου Βασιλείου

Εικόνα 25 - Άποψη του Προκοπίου Καππαδοκίας. Στο κέντρο της φωτογραφίας ο Ναός του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου

Ήταν Βυζαντινού ρυθμού, χτίστηκε πάνω στον τάφο του Οσίου στη συνοικία Τοά Γερή (που σημαίνει τόπος της Δέησης, γιατί ήταν το Χριστιανικό Κοιμητήριο). Θεμελιώθηκε το έτος 1886 και μετά 6 χρόνια ολοκληρώθηκε. Το έτος 1892 έγιναν τα εγκαίνια από τον Πατριάρχη Νεόφυτο τον Η΄. Είχε σχήμα σταυρού, μήκος 50μ, πλάτος 40μ και ύψος 30μ. Αρχιτέκτονας ήταν ο Χαράλαμπος Χατζησάββας από την Αργυρούπολη του Πόντου και οι μάστοροι οι καλύτεροι του Προκοπίου.

Εικόνα 26 - Αρχιτεκτονικό σχέδιο της Δυτικής Όψης του Ναού του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου

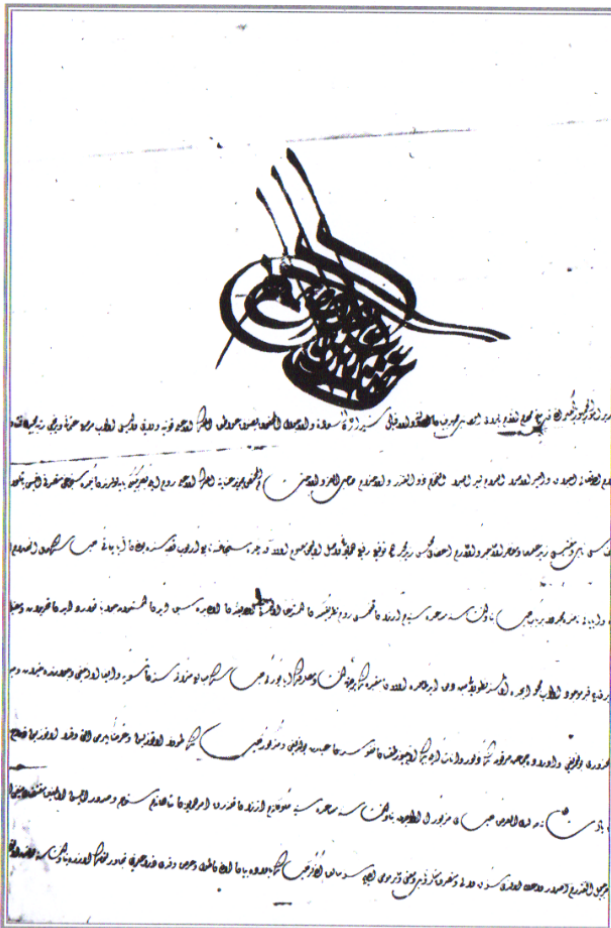
Εικόνα 27 - Ο Ναός του Οσίου Ιωάννου

Εικόνα 28 - 1913. Η Εκκλησία του Οσίου Ιωάννη του Ρώσου

Υπάρχει Φιρμάνι του Σουλτάνου στις 31 Μαρτίου 1886 (το οποίο και σας παρουσιάζω) το οποίο αναφέρει ότι δίνει την άδεια να κτιστεί εκ νέου η ερειπωμένη εκκλησία του Οσίου Ιωάννη, στο σχέδιο και τις διαστάσεις της παλαιάς.

Εάν έχει αποδοθεί σωστά η μετάφραση από την Τουρκική γλώσσα σημαίνει ότι ήδη υπήρχε εκεί ένας άλλος ναός προς τιμή του Αγίου, (κάτι όμως που δεν διασταυρώνεται από άλλη πηγή).

Εικόνα 29 - Το Φιρμάνι του Σουλτάνου

Τα έξοδα ανακατασκευής της εκκλησίας συγκέντρωσε η χριστιανική κοινότητα των 2390 οικογενειών του Προκοπίου στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου.

Στις εκκλησίες του Προκοπίου λειτουργούσαν πριν την ανταλλαγή εναλλάξ 4 ιερείς οι Χαράλαμπος Αβερκιάδης, Ιωάννης Γαβριηλίδης, Βασίλειος Μουσιάδης και Κύριλλος Τανισκίδης και σε διπλανό χωριό ο Μιχάλης Ενωτιάδης. Με την ανταλλαγή όλοι ήρθαν στην Ελλάδα και λειτούργησαν σε διάφορες πόλεις.

85. Φιρμάνι με το οποίο δίνεται άδεια να κτιστεί εκ νέου η ερειπωμένη εκκλησία του Οσίου Ιωάννη, στο σχέδιο και τις διαστάσεις της παλαιάς (35 πήχεις μήκος, 26 πλάτος και 35 ύψος). Τα έξοδα ανακατασκευής της εκκλησίας συγκέντρωσε η χριστιανική κοινότητα των 2.390 οικογενειών του Προκοπίου στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου. Το φιρμάνι έχει αποδέκτης τον βαλή του Ικονίου Σαΐτ πασά και τον μουτασαρρίφ του σαντζακίου της Νιγίδης, Ενίς πασά. Χρονολογία έκδοσης: 25 Τζεμαζιούλ αχίρ 1303/ 31 Μαρτίου 1886. (Αγνώστου φωτογράφου, πηθαιός του Eugène Dalleggio).

85. Firman granting permission for the building anew of the ruined church of Hosios Ioannis, with the same plan and dimensions as the old one (35 cubits long, 26 wide, 35 high). The monies for the reconstruction of the church were collected from the Christian community of 2,390 families of Ürgüp in the church of St George. The firman is addressed to the vali of Konya, Said Pasha, and the *mutasarrif* of the sandjak of Niğde, Enis Pasha. Date of issue: 25 Djemaziül ahir 1303/ 31 March 1886. (Photographer uncertain, probably Eugène Dalleggio).

❖ Η ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Καταγράφω την μαρτυρία του Ευστάθιου Χατζηευθυμιάδη ο οποίος ήταν μέλος της πενταμελούς επιτροπής Ανταλλαγής του Προκοπίου.

«Έξι μήνες πιο μπροστά είχαμε την πληροφορία ότι θα γίνει ανταλλαγή.

Ο απλός λαός δεν πίστευε ότι θα γίνει η ανταλλαγή. Όμως ο αρχιερατικός επίτροπος, ο παπά Χαράλαμπος Αβερκιάδης μας έλεγε να ετοιμαστούμε γιατί θα ερχόταν η μικτή Επιτροπή

Ανταλλαγής που είχε έδρα την Μερσίνα, η οποία αποτελείτο από έναν Τούρκο, έναν Έλληνα και έναν Δανό για να διορίσει επιτροπή από ντόπιους για να εκτιμήσουν την περιουσία των ανταλλάξιμων.

Τον Μάιο του 1924 ήρθε η επίσημη εντολή από την Τουρκική Κυβέρνηση που επιβεβαίωνε την ανταλλαγή και απαγόρευε την πώληση της ακίνητης περιουσίας των χριστιανών. Τότε ήρθε η επιτροπή από την Μερσίνα και όρισε την πενταμελή επιτροπή του Προκοπίου για να καταγράψει την περιουσία των χριστιανών για να τους δοθεί ανάλογη περιουσία στην Ελλάδα.»

Τα βιβλία καταγραφής της περιουσίας βρίσκονται σήμερα στις προθήκες του Μουσείου του Ιερού Ναού μας.

* Έντυπον υπ' αριθ. 1

**ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΛΛΗΝΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ
ΤΩΝ ΒΙΑΗΜΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ**

Αριθ. Πρωτοκόλλου 57912
 Ημερομηνία 18-12-27

Όνομα Χριστιανού: Εύσταθιος

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συνιστάται εις τήν υποθέσιν ταύτην να μην γένη δήλωση διακαθή ή απεθρομικήν, δόξα τω Θεώ είναι επιβεβλητέ εις τήν περιουσίαν σου

ΔΗΛΩΣΙΣ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ

Ο υπογραψόμενος παρακαλώ την Μικτήν Επιτροπήν να προβή εις την έπι' όφελός μου δραστηρίαν της κατ'αυτήν καθορισμένης άκίνητου και κινητής περιουσίας μου συμφώνως προς την από 30 Ιανουαρίου 1923 Έλληνοτουρκικόν Σύμφωνον περί ανταλλαγής τών πληθυσμών

Β) ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ

1. Όνοματεπώνυμον Εύσταθιος Χατζηευθυμιάδης

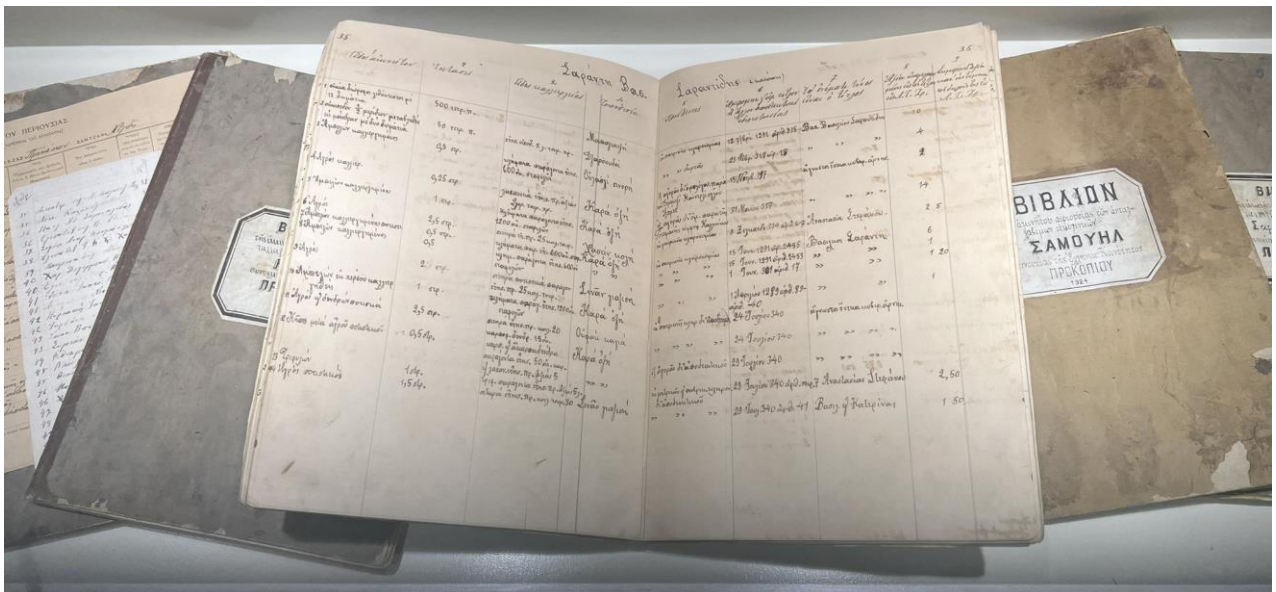
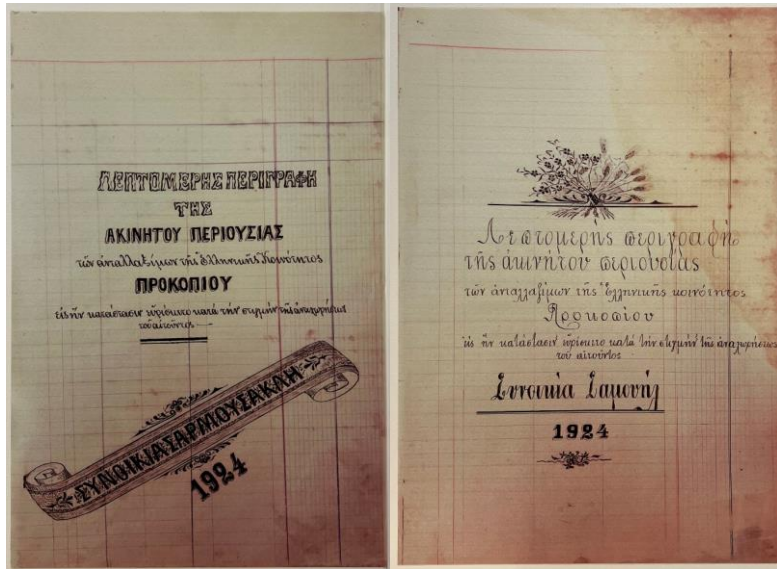
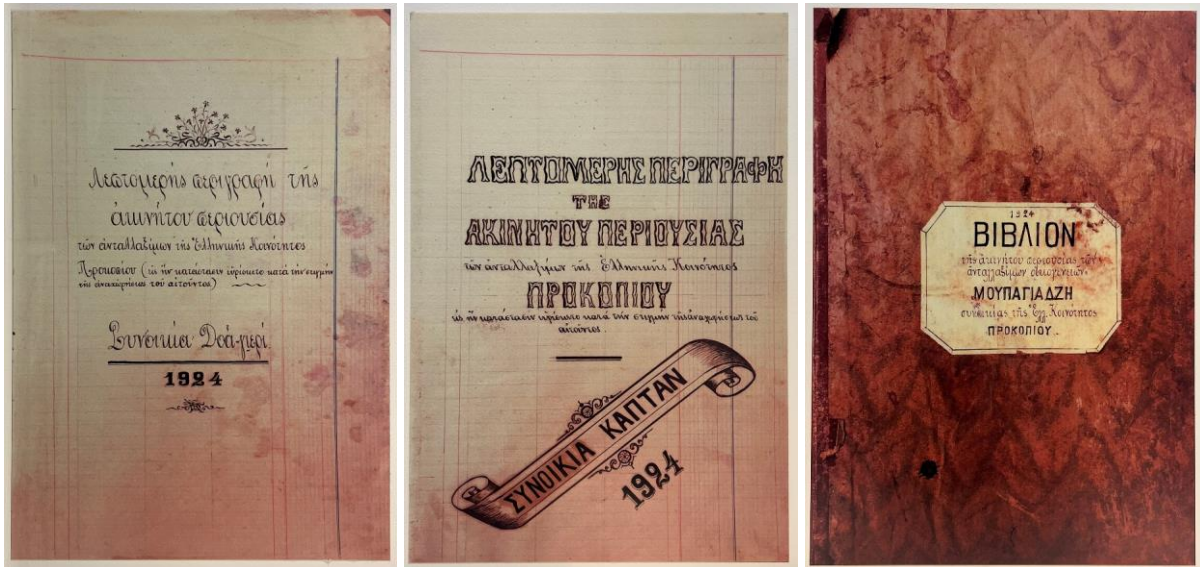
2. Τόπος καταγωγής (πόλις ή χωριόν) Μερσίνα
 Κατά Βασίλειον Κωνσταντινουπόλεως
 Σαντζάκι Αφ. Ευμενίου

3. Σημερινή κατοικία (όδός, συνοικία, πόλις ή χωριόν, ύποδιοικητος, νομός).
Μεταμεταξύ Χώρα Αρκαδικών

4. Έπίρρισμα Βιαιοπραγία

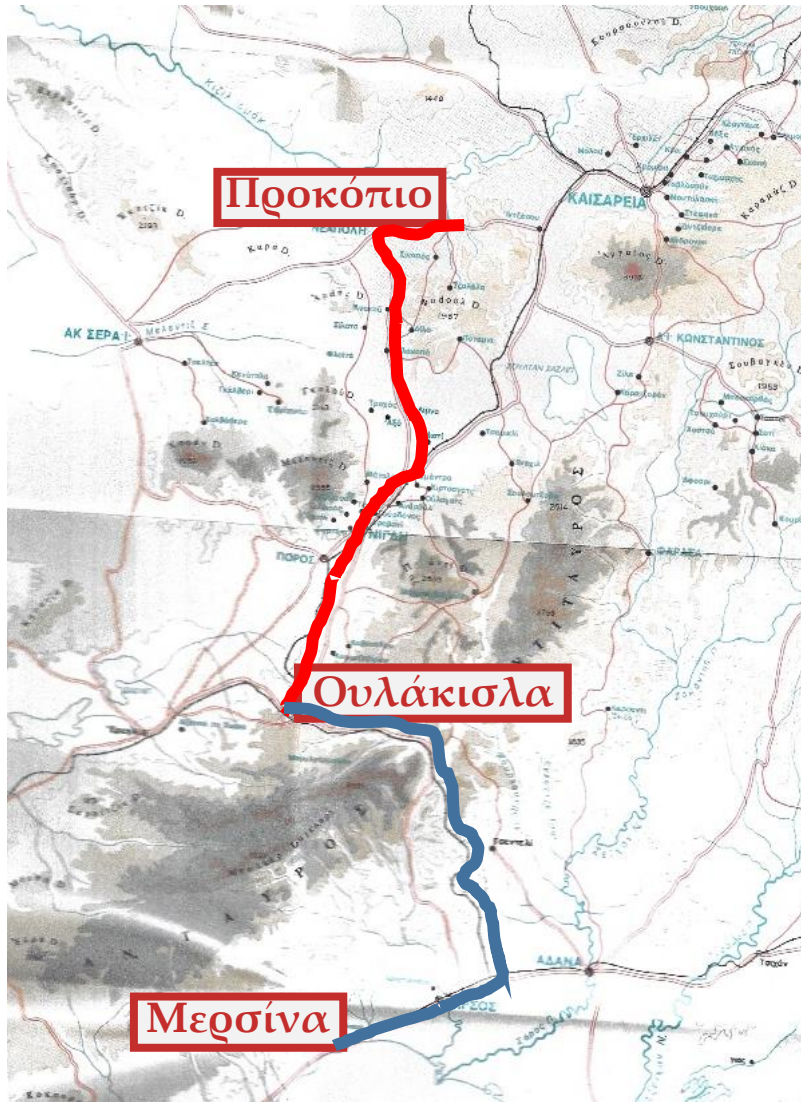
Ε.Δ. Υπολόγιστος ο αριθμός των εντάξεων ή των άλλων εντάξεων που είναι άξιον να υποβληθούν εις τήν επιτροπήν ανταλλαγής τών πληθυσμών

Εικόνα 30 - Ειδοποίηση καταγραφής περιουσίας

Εικόνα 31 - Βιβλία καταγραφῆς τῆς ἀκίνητης περιουσίας τῶν προσφύγων

Συνεχίζει ο Ευστάθιος Χατζηευθυμιάδης

Εικόνα 32 - Η διαδρομή του ξεριζωμού

2505 κιβώτια. Οι πλούσιοι που είχαν χρήματα έφυγαν με δικά τους μέσα, αφενός για να γλυτώσουν την περιουσία τους από τους Τούρκους και αφετέρου ταξίδεψαν με πλοία της αρεσκείας τους για να αποφύγουν την καραντίνα στον Πειραιά»

Η ανταλλαγή πραγματοποιήθηκε από τις 10 Αυγούστου 1924 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1924.

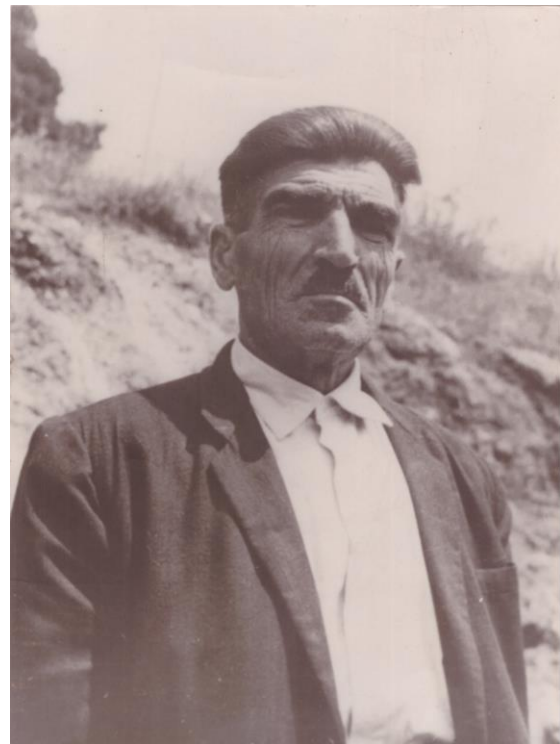
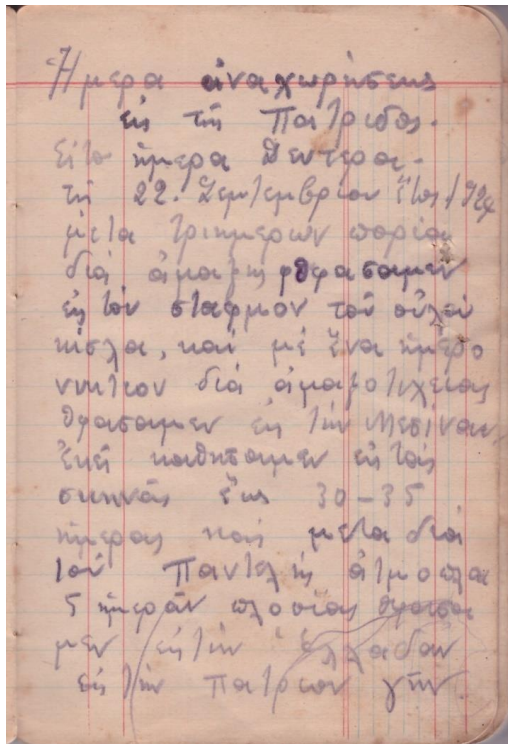
Οι δικοί μας πρόγονοι έφυγαν στις 22 Σεπτεμβρίου 1924 με την βοήθεια της επιτροπής ανταλλαξίμων.

Γράφει σε ημερολόγιο του ο παππούς μου ΣΑΒΒΑΣ ΣΙΣΜΑΝΟΓΛΟΥ «Ημέρα αναχωρήσεως εκ της πατρίδος, είτε ημέρα Δευτέρα την 22 Σεπτεμβρίου έτους 1924, μετά τριήμερον πορεία δια αμάξης φθάσαμε εις τον σταθμόν του Ουλάνκισλα, και με ένα ημερονύκτιον διά αμαξοστοιχίας φθάσαμεν εις την Μερσίνα. Εκεί καθίσαμε εις τας σκηνάς έως 30 – 35 ημέρες και μετά δια του Παντελή ατμόπλοιον 5 ημερών πλόας, φθάσαμεν εις την Ελλάδαν, την πατρώαν γην».

«Στο Προκόπιο είχαμε 3 σωματεία που είχαν περιουσία, τα χρήματα των οποίων βρίσκονταν στα χέρια έμπιστων εμπόρων και με αυτά συντηρούσαμε τα σχολεία μας. Τα σωματεία ήταν των τσαγκάρηδων « Άγιος Ιωάννης Πρόδρομος», το σωματείο κτιστών «Πάτερ Αβραάμ» και η φιλόπτωχος αδελφότης «Ζωοδόχος Πηγή».

Τα σωματεία έδωσαν στην Επιτροπή τα χρήματα τους, όπως και οι πλούσιες οικογένειες, για να πληρώσουμε τους καμηλιέρηδες με τους οποίους μεταφέραμε τα σκεύη, τις εικόνες και πράγματα των εκκλησιών, των σχολείων, της κοινότητας και των απόρων οικογενειών στον σιδηροδρομικό σταθμό του Ουλάκισλα και από εκεί στην Μερσίνα και στην Ελλάδα.

Η ελληνική συνοικία ήταν ξεχωριστή από την Τουρκική και παρότι είχαν βάλει Τούρκους επιτηρητές αυτοί δεν μας πήραν χαμπάρι και έτσι μεταφέραμε

Εικόνα 33 – Αριστερά απόσπασμα από το ημερολόγιο του Σάββα Σισμάνογλου – Δεξιά, φωτογραφία του ιδίου.

Εικόνα 34 - Φωτογραφία από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας

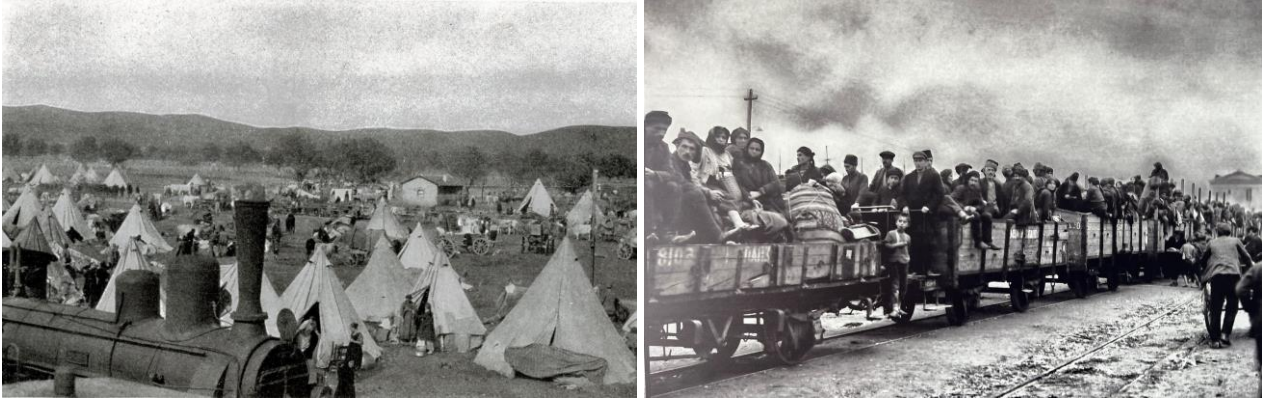
Όμως πριν φύγουν εκτός από την μεταφορά του Ιερού Λειψάνου του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου ενήργησαν να μεταφερθούν στην μητέρα Ελλάδα όλα τα εκκλησιαστικά σκεύη, τα άμφια, τις εικόνες και τα σχολικά είδη. Συνολικά εκτός από αυτά που ήρθαν στο Αχμέταγα μεταφέρθηκαν 8 κιβώτια (διαστάσεων 1μΧ1μΧ1μ) στη Χαλκίδα, 14 κιβώτια στη Θεσσαλονίκη και 12 στο Ναύπλιο τα οποία μοιράστηκαν στις εκκλησίες. Δυστυχώς όμως πολλά από αυτά τα ανεκτίμητα σκεύη χάθηκαν.

Ο κόσμος στη Μερσίνα υπέφερε τα πάνδεινα.

Πολλών ανθρώπων είχαν τελειώσει τα χρήματα λόγω της μακρόχρονης αναμονής και λόγω της φοβερής ζέστης πολλοί απεβίωσαν.

Εικόνα 35 - Φωτογραφίες από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας

Εικόνα 36 - Φωτογραφίες από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας

Από την Μερσίνα έφυγαν με 2 πλοία το «Βασίλειος Δεστούνης» στο οποίο ήταν και το σκήνωμα του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου και το «Παντελής» και έφθασαν μετά από 5 ημέρες στην Ψιτάλεια για καραντίνα. (ένα νησάκι ανάμεσα Πειραιά και Σαλαμίνα).

Εικόνα 37 - Φωτογραφίες από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας

Από εκεί όλοι οι πρόσφυγες σκόρπισαν σε όλη την Ελλάδα.

Π.χ. από τα Φάρασα από όπου ήταν ο Άγιος Παΐσιος πήγαν στην Κέρκυρα και από εκεί στην Κόνιτσα της Ηπείρου.

Από το Λεβίσι από όπου ήταν ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης στην Ιτέα Φωκίδας και από εκεί άλλοι σε χωριά της Φωκίδας και άλλοι στη Φαράκλα της Εύβοιας.

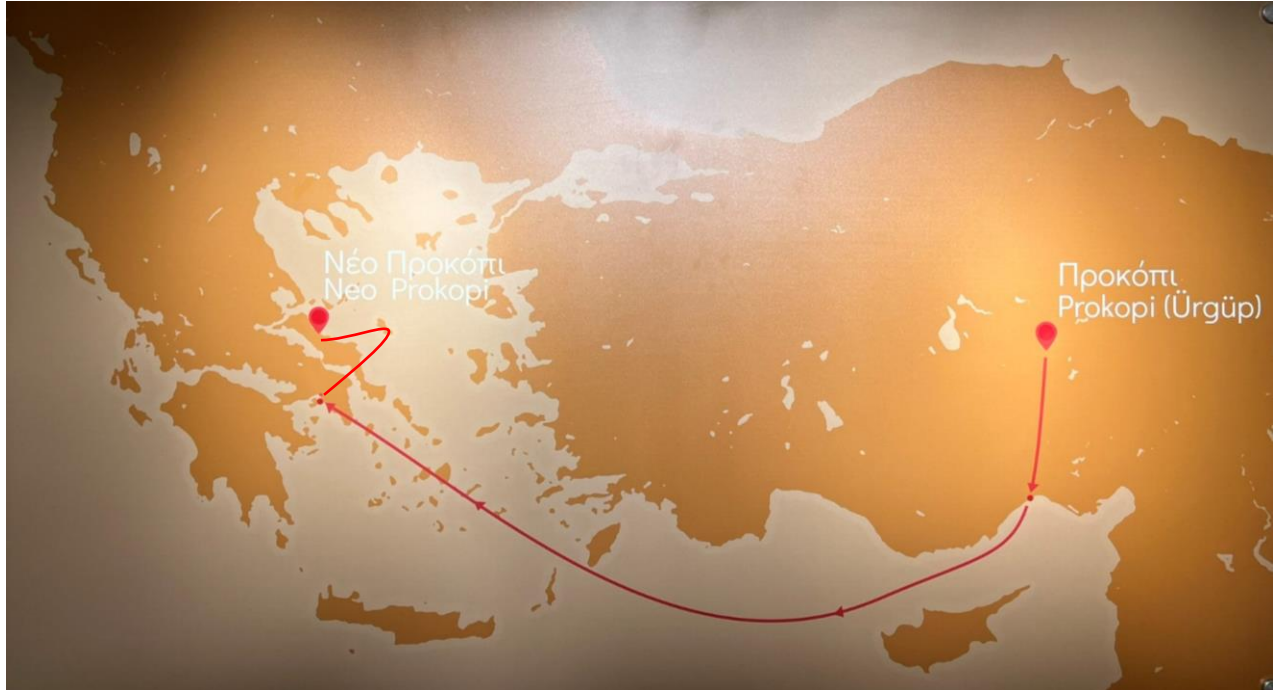
Από τη Μάκρη στη Νέα Μάκρη Αττικής, στην Κήρινθο και Κεχριές Ευβοίας. Από τη Συνασό στη Νέα Συνασό Ιστιαίας.

Εικόνα 38 - Φωτογραφία από τον ξεριζωμό των Ελλήνων της Μικράς Ασίας

Από το Προκόπιο στη Χαλκίδα, Το Μακρυμάλλη Ψαχνών, την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη, και το Αχμέτ Αγά (Νέο Προκόπιο).

Τους δικούς μας Προγόνους στις 1 Δεκεμβρίου 1924 τους πήγαν στη Σκύρο και από εκεί μέσω του Κυμασίου Μαντουδίου στις 11 Απριλίου 1925 στο Αχμέτ Αγά.

Εικόνα 39 - Η διαδρομή των προσφύγων προς τη νέα πατρίδα

❖ ΤΟ ΑΧΜΕΤ ΑΓΑ

Εικόνα 40 - Παλιά φωτογραφία του χωριού. Στο βάθος ο Ναός των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης

Πριν το έτος 1832 που ήρθε ο τσιφλικάς Νόελ Μπαίκερ οι ντόπιοι κάτοικοι που ζούσαν στο Αχμέτ Αγά ήταν πολύ λίγοι. Οι κτηνοτρόφοι ζούσαν στις περιοχές όπου υπήρχαν πηγές με νερό.

Έτσι οι Σαρακατσάνεοι ζούσαν στα Παλαιαχμέταγα και οι Βλάχοι το καλοκαίρι ζούσαν στο βουνό το Κανδήλι, στις τοποθεσίες Σουμίρι, Άγιο Δημήτριο, Μεταμόρφωση, Παλαιοπαναγιά, και τον χειμώνα κατέβαιναν με τα κοπάδια τους γύρω από το Αχμέτ Αγά.

Εικόνα 41 - Κάτοικοι του Αχμέτ Αγά φορώντας επίσημη ενδυμασία

Εικόνα 42 - Κάτοικοι του χωριού Αχμέτ Αγά της δεκαετίας του 1890

Όλοι αυτοί σταδιακά μεταφέρθηκαν στο Αχμέτ Αγά και έτσι δημιουργήθηκε ένα χωριό με 70 περίπου οικογένειες ντόπιων κολλήγων που δούλευαν στο τσιφλίκι του Νόελ Μπαϊκερ.

Εικόνα 43 - Φωτογραφία του Ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης

Είχε 2 εκκλησίες, την εκκλησία Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και την εκκλησία του Αγίου Βαβύλα όπου ήταν και το κοιμητήριο του χωριού.

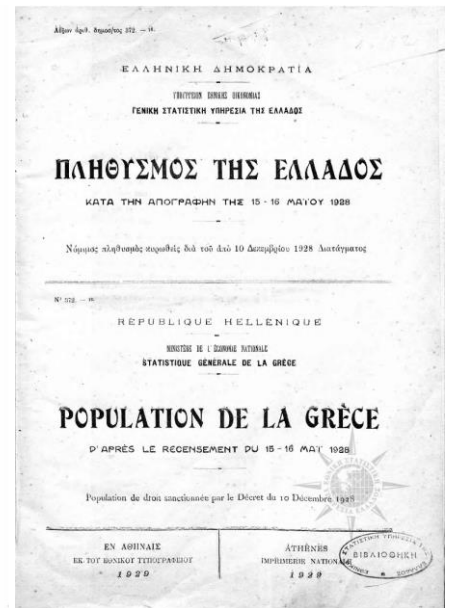
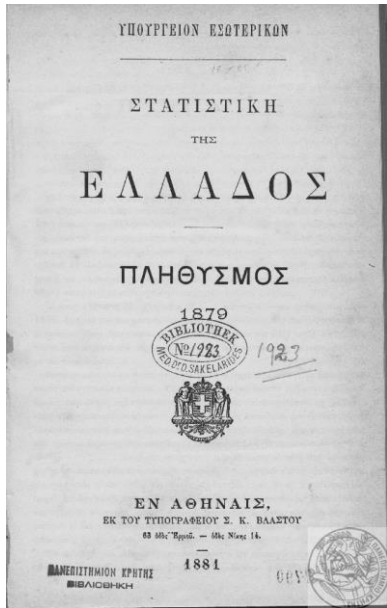
Σύμφωνα με εντοιχισμένη πλάκα που υπάρχει στο ναό η εκκλησία των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης χτίστηκε το έτος 1856.

Πιστεύουμε ότι πριν το 1856 είχε κτιστεί ο ναός του Αγίου Βαβύλα.

Εικόνα 44 – Η εντοιχισμένη πλάκα που υπάρχει στο εσωτερικό του Ναού

Σύμφωνα με την Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος το Αχμέτ Αγά το έτος 1879 είχε 441 κατοίκους, το έτος 1920 είχε 308 κατοίκους και το έτος 1928 είχε 857 κατοίκους γιατί με την ανταλλαγή το έτος 1925 ήρθαν περίπου 300 νέες οικογένειες προσφύγων.

Εικόνα 45 - Οι απογραφές των πληθυσμών τα έτη 1879, 1920 & 1928

Δῆμος Κηρέων		Ἄρρενες	Θῆλειες	Ὅλικος ἀριθμὸς
1754	1. Μαντοῦδι	336	364	700
1755	2. Ἀχμεταγᾶ	237	204	441
1756	3. Βλαγιᾶ	459	440	299
1757	4. Δράζι	413	429	242
1758	5. Καλόβια	63	76	439
1759	6. Μαρκάταις	71	44	115
1760	7. Μετόχι	82	71	453
1761	8. Νέα Φαράκλα	32	44	76
1762	9. Παγώντας	76	66	142
1763	10. Πῆλι	189	145	334
1764	11. Σαρακλινικόν	20	17	37
1765	12. Σπαθάρι	88	89	177
1766	13. Τροῦποι	47	52	99
		4,513	4,441	2,954

Εικόνα 46 - Ο πληθυσμός του Αχμέταγα το 1879

31	Μαντοῦδιου	1.944
32	Μετοχίου	1.959
33	Μύστρου	658
34	Μύτικα	1.619
35	Νέας Λαμφάκου	680
36	Νεροτριβιάς	522
37	Νέων Φαράων	1.699
38	Παγώντας	271
39	Παλιούρας	667
40	Παππάδων	365
41	Πεισώντας	353
42	Πηλίου	1.004
43	Πολιτικῶν	1.028
44	Προκοπίου	857
45	Ροβιῶν	768
46	Σέτας	602
47	Σκεπαστής	261
48	Σπαθαρίου	788
49	Στενῆς Δίφρους	2.587
50	Στροπέων	1.242
51	Στροφυλιάς	540

Εικόνα 47 - Ο πληθυσμός του Νέου Προκοπίου το 1928

Ἀχμέταγα—Achmetaga	1879	1920	1928
1 Ἀχμέταγα	175	433	308
2 Γερόφρευμα	18	2	20
3 Δράζι	95	101	196
4 Μαρκάταις	50	46	96
5 Παγώντας	80	71	131
6 Τροῦπι	57	61	118
Σύνολον—Total	475	414	880

Εικόνα 48 - Ο πληθυσμός του Αχμέταγα το 1920

Στους εννέα τόμους που εξέδωσε το 1928 η Επιτροπή Αποκαταστάσεως Προσφύγων, Διεύθυνση εἰσπραχῆς χρεῶν, κατατέθησαν 3.583 ονόματα προσφύγων εγκαταστημένων στην Εύβοια, τα οποία καταγράφονται αλφαβητικά.

Υπ. αρ.	16.961-17.060	Αγ. Γεώργιος	οικ. 99
	17.061-17.140	Αγ. Νικόλαος—Βάβεια	79
	17.141-17.260	Αχμέτ Αγά	119
	17.261-17.320	Βαρβάρα	59
	17.321-17.400	Βιστριτσα	139
	17.461-17.580	Καστανιώτισσα	119
	17.581-17.620	Κεχριάς	39
	17.621-17.720	Κρία Βρύση	99
	17.721-17.800	Μακρομάλλι	79
	17.801-18.930	Ν. Αρτάκη	1.129
	18.931-19.190	Ν. Λάμφακος	250
	19.191-19.370	Ν. Μουρσαλίπολις	179
	19.371-19.450	Σκυλόγιαννη	79
	19.451-20.380	Ν. Πύργος	929
	20.381-20.420	Ρετσίνολακκος	39
	20.421-20.460	Ροβιές	39
	20.461-20.560	Φαράκλα	99
		Σύνολο	3.583

Εικόνα 49 - Οι οικογένειες προσφύγων στα χωριά της Εύβοιας το έτος 1928

Εικόνα 50 - Το Αχμέτ Αγά

Μέσα από αφηγήσεις των παππούδων καταγράφω για την άφιξη τους στο Αχμέτ Αγά. Ζούσαμε όλο τον καιρό 2 με 3 χρόνια σε σκηνές στο χώρο γύρω από τον Άγιο Βαβύλα. Λόγω της ελονοσίας πολλοί αρρώστησαν και πέθαναν. Το 1925 άρχισε η απαλλοτρίωση 1000 στρεμμάτων αγροτικής γης η οποία άρχισε να μοιράζεται σε όλους τους κατοίκους.

Όμως επειδή η αγροτική γη ήταν λίγη και δεν έφθανε για όλους τους πρόσφυγες όσοι ήταν έμποροι, ταπητουργοί, βυρσοδέψες, αργυροχόοι, σπουδαγμένοι έφυγαν για Χαλκίδα, Νέα Ιωνία Αττικής και Πειραιά.

Σύμφωνα με την απογραφή του έτους 1928 στο Αχμέτ Αγά έμειναν οι γεωργοί, οι οικοδόμοι και οι πιο φτωχοί 119 οικογένειες.

Είχαν μείνει πρόσφυγες από το Προκόπιο (160 οικογένειες), τη Νεάπολη (4 οικ.), τα Μούγλα (2 οικ.), τη Σάκια (3 οικ.), το Μαδυτό (2 οικ.) και (1 οικ.) από Μουδοβάνι, Σεβντίνιο, Αδραμύτιο, Αϊδίνιο, Καραπουρνάρ και Χριστιανοχώρι.

Κατά κανόνα η υποδοχή και η αποδοχή ενός ξένου σώματος από μία κοινωνία είναι δύσκολη και επώδυνη. Ο κανόνας δυστυχώς δεν είχε εξαίρεση και στην περίπτωση της υποδοχής των προσφύγων από του ντόπιους κατοίκους του Αχμέτ Αγά.

Τα πρώτα χρόνια μόλις μαθεύτηκε ότι θα μοιραστεί αγροτική γη υπήρξε μεγάλη αντίδραση και καχυποψία από τους ντόπιους κατοίκους ότι ήρθαν οι πρόσφυγες για να τους πάρουν τα χωράφια παρότι μέχρι τότε ήταν όλοι κολίγοι στον τσιφλικά.

Αρκετοί όμως φέρθηκαν ευγενικά και βοήθησαν όπως ενδεικτικά αναφέρω τις οικογένειες του Κωνσταντίνου Μπαλατσού, του Γεώργιου Καρατσόλια και άλλοι.

Έτσι για να καταφέρουν να γίνουν αποδεκτοί οι πρόσφυγες από τους γηγενείς πρώτα δόθηκαν τίτλοι κυριότητας στους γηγενείς το έτος 1930 για τα σπίτια που τους είχε παραχωρήσει να μένουν ο τσιφλικάς, και τα καλύτερα καλλιεργήσιμα ήδη χωράφια στη Κουβέλα, Στριβάδια, Βίθισμα, Φτεριάς, Δεσποτικό, Μεγάλος Πλάτανος.

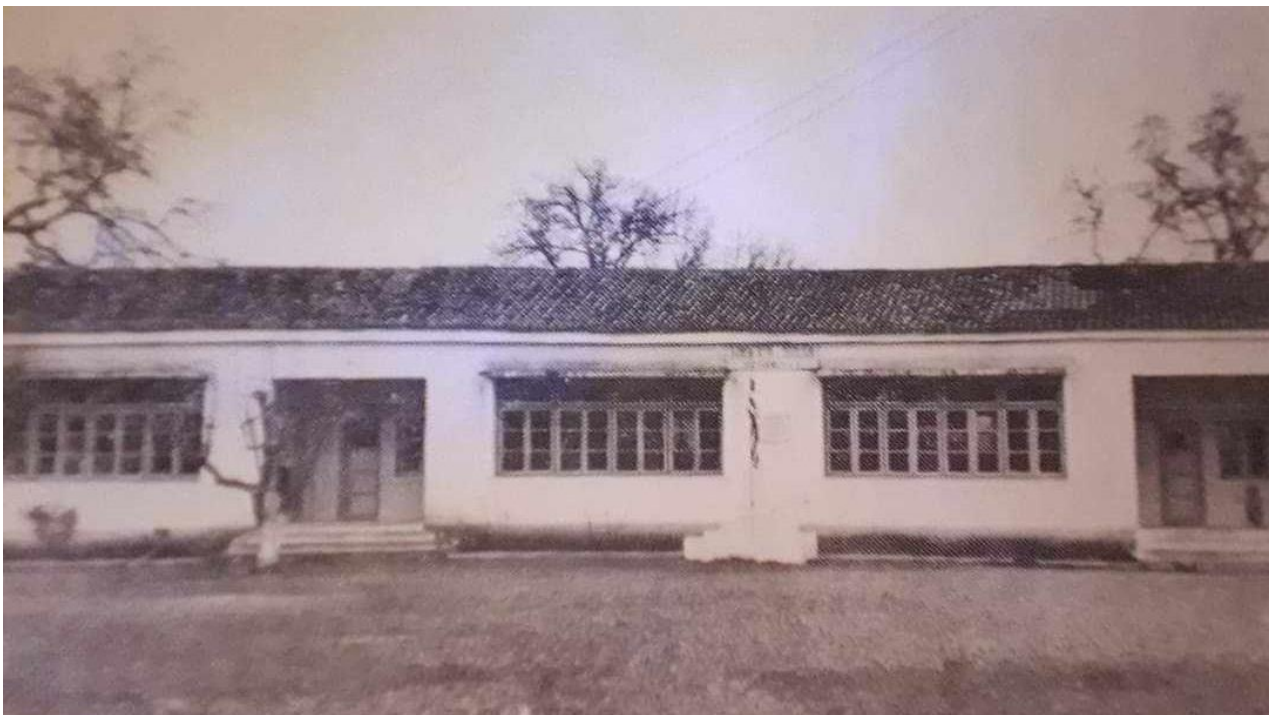
Στη συνέχεια δόθηκαν τίτλοι κυριότητας στους πρόσφυγες το έτος 1935 για τα 100 νέα σπίτια που χτίστηκαν έως το 1927, και χέρσα χωράφια στις Βαμβακιές, Χούμα, Ρόγκια, Κόντα, Καβούκι, Χτήρι και τα οποία καλλιέργησαν με μεγάλους κόπους γιατί δεν είχαν καλλιεργηθεί ποτέ και ήταν όλο αγριάδες και θάμνους.

Για να αντιληφθούμε την μετακίνηση του πληθυσμού αναφέρω στοιχεία από το Δημοτικό Σχολείο Αχμέτ Αγά το οποίο είχε ιδρυθεί το έτος 1870.

Τη σχολική χρονιά 1923 – 1924 το μονοθέσιο Δημοτικό σχολείο είχε 45 μαθητές, ενώ τη σχολική χρονιά 1924 – 1925 με την έλευση των προσφύγων έγινε τετραθέσιο με 106 μαθητές .

Παράλληλα ιδρύεται το διθέσιο Νηπιαγωγείο με 83 μαθητές επειδή πολλοί πρόσφυγες ήταν Τουρκόφωνοι και έπρεπε να μάθουν τα Ελληνικά.

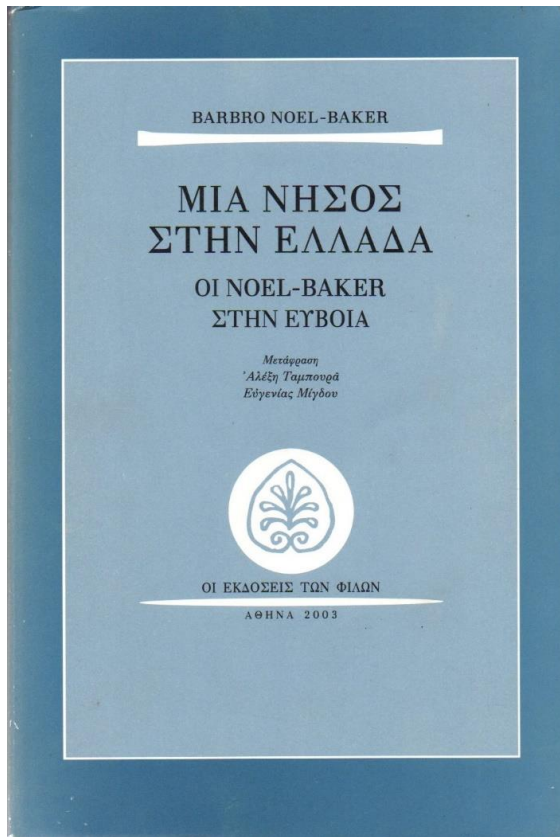
Όμως τη σχολική χρονιά 1928 – 1929 το Δημοτικό σχολείο έγινε πάλι διθέσιο με 60 μαθητές.

Εικόνα 51 - Το Δημοτικό Σχολείο Προκοπίου έτος 1952

Αναφέρω μερικές οικογένειες που είχαν έρθει και κάποιες έμειναν.

Ισαακίδης, Παναγιωτίδης, Μελιτόπουλος, Πασχαλίδης, Στυλιανίδης, Ενωτιάδης, Μελετιάδης, Ελευθεριάδης, Μαρκόπουλος, Ιωακειμίδης, Μιχαηλίδης, Σαραντίδης, Θωμαΐδης, Βασιλειάδης, Σισμάνογλου, Δουρμούσογλου, Πανταζίδης, Μαΐσογλου, Χατζηαλεξίου(Καγιάογλου), Ιωαννίδης, Τατάρογλου, Μοναστηρίδης, Παπαδόπουλος, Λαδόπουλος, Ιωαννίδης, Αϊβάζογλου, Κωνσταντινίδης, Δημητρόγλου, Ανδρεάδης, Κοσμίδης, Κριμπάς, Λουκίδης, Τσαλκιτζής, Σπύρογλου, Δεγερμετζόγλου.

Εικόνα 52 - Το εξώφυλλο του βιβλίου της Barbro Noel-Baker «ΜΙΑ ΝΗΣΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ»

σιωπηλά και μεθοδικά στην καινούργια κοινωνία τον πολιτισμό και τις αρετές που μετέφεραν από τις πανάρχαιες χαμένες πατρίδες τους.

Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΕΝΩΤΙΑΔΗΣ στο βιβλίο του «Ιστορικές Ματιές», «Το Αχμέταγα ήταν ένα χωριό με 60 έως 70 οικογένειες. Αυτοί ήσαν κολίγοι με τον τσιφλικά. Τα προϊόντα τους τα μοίραζαν με το αφεντικό 2 προς 1. Έπαιρνε το 1 ο τσιφλικάς και τα 2 ο καλλιεργητής.

Όταν λοιπόν ήρθαμε στο Αχμέταγα υπήρχε ένα μόνο μικρομάγαζο (στη θέση που τώρα έχει το μαγαζί ο Βασίλειος Μπαλατσός). Το μαγαζί αυτό το είχε ένας ξένος που λεγόταν Ζήσιμος. Λίγα πράγματα πουλούσε αλάτι, λάδι, πετρέλαιο, χαρτικά, κουβαρίστρες και λίγα τρόφιμα.

Το μαγαζάκι αυτό ήταν αδύνατο να εξυπηρετήσει τις ανάγκες τόσων ανθρώπων.

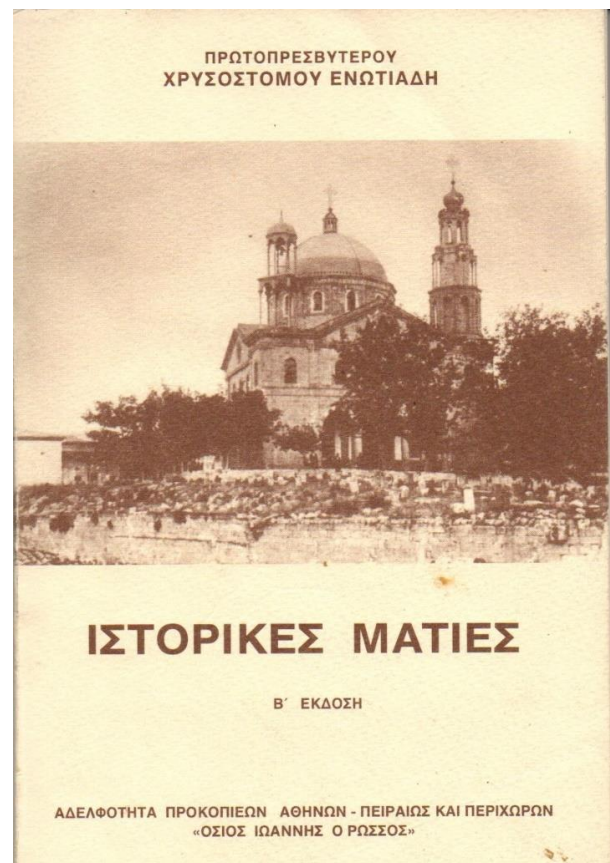
Όμως πριν αναφερθώ στην ζωή των προσφύγων στο Αχμέτ Αγά και στην μετονομασία σε Νέο Προκόπιο αξίζει να αναφέρω ένα απόσπασμα από την περιγραφή της BARBARA NOEL BAKER από το βιβλίο της «Μία νήσος στην Ελλάδα».

« Όταν κάποιοι από τους πρόσφυγες ήρθαν στο χωριό μας στο Αχμέτ Αγά, προκάλεσαν τεράστια αλλαγή στην οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής. Συνολικά η άφιξη των προσφύγων έφερε νέα πνοή και ευημερία στο χωριό. Οι γυναίκες ήταν ειδικευμένες στην ταπητουργία και οι άνδρες ήταν καλοί

ξύλουργοί και πετράδες, ενώ όσοι ήξεραν από εμπόριο άνοιξαν μαγαζιά στο χωριό, που δεν υπήρχαν νωρίτερα. Όσοι ασχολήθηκαν με τις καλλιέργειες δούλεψαν πολύ σκληρά και πάνω από όλα αντιμετώπισαν αποτελεσματικά και θετικά τις νέες μεθόδους καλλιέργειας της γης.

Όσο περνούσε ο καιρός, οι άνθρωποι από την Μικρά Ασία έγιναν χρήσιμοι, αφοσιωμένοι και ευχαριστημένοι πολίτες της Ελλάδος».

Οι Προκοπιανοί λοιπόν δεν αργούν όχι μόνο να προσαρμοσθούν στα νέα δεδομένα, αλλά επιβάλουν

Εικόνα 53 - Το εξώφυλλο του βιβλίου «ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΜΑΤΙΕΣ» του Πρωτοπρεσβύτερου Χρυσόστομου Ενωτιάδη

Γι αυτό οι Προκοπιείς που είχαν χρήματα άνοιξαν πολλά μαγαζιά σε παράγκες όπως ο Χατζή Παύλος Μελιτόπουλος συνεταιρικός με τα ανίψια του Αντώνη Παπαδόπουλο και Χαράλαμπο Χαραλαμπίδη.

Παράλληλα ο Ζήσιμος πούλησε το μαγαζί στον Ανάργυρο Ισαακίδη».

Εικόνα 54 - Φωτογραφία Πλατείας. Το Μαγαζί του Ζήσιμου

❖ Η ΜΕΤΟΝΟΜΑΣΙΑ ΑΠΟ ΑΧΜΕΤΑΓΑ ΣΕ ΝΕΟ ΠΡΟΚΟΠΙΟ

Εικόνα 55 - Το παλιό έμβλημα του Δήμου Κηρέων

Μετά την απελευθέρωση το 1830 και την δημιουργία του πρώτου Ελληνικού Κράτους με Β.Δ. της 12^{ης} Νοεμβρίου 1835 δημιουργείται ο δήμος Κηρέων ο οποίος το 1837 (ΦΕΚ2/1837)

συγχωνεύεται με το δήμο Νηλέων σε δήμο Κηρονηλέων. Κάθε 2 χρόνια άλλαζε ο Δήμαρχος και μαζί άλλαζε η έδρα του Δήμου,

Μαντουδί, Αγία Άννα, Σκυλόγιαννη, Αχμέτ Αγά.

Εικόνα 56 - Παμπάλια και αλλοιωμένη από το χρόνο φωτογραφία που χρονολογείται πριν το 1895.

Το έτος 1847 δήμαρχος του δήμου Κηρονηλέων ήταν ο Γεώργιος Καλάης, ετών 45 από το Αχμέτ Αγά. Στις 27 Απριλίου 1892 με Β.Δ. (ΦΕΚ156) η έδρα του δήμου μεταφέρεται στο Αχμέτ Αγά, αλλά μετά από σφοδρές αντιδράσεις των κατοίκων του Μαντουδίου μετά από 4 μήνες στις 20 Αυγούστου 1892 με Β.Δ. (ΦΕΚ294) η έδρα επανήλθε στο Μαντούδι.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 156 1892 Έν Αθήναις τῆ 11 Μαΐου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΝΟΜΟΘΕΣΤΙΚΟΝ

Περὶ κρηματικῶν δικαιοσύνης τοῦ ἐκ τῆς Διακοσμοῦς Ὑπουργίου ἐκ τῶν Παιδείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνακόλου καὶ Ἑλληνικοῦ ἐκ τῶν Ἑσπεριαίων α. κ. Κανονιστικῶν. ...

Περὶ μεταβάσεως τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κηρέων ἐκ Μαντουδίου εἰς Ἀχμεταγά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
 Αποδέχεται ὡς ἔβην τὰ ἔθνη 8 τοῦ πρώτου δήμου νόμου καὶ 1 τοῦ 4^{ου} νόμου περὶ προσηγορίας διατάξεως τοῦ προσηγορίου νόμου καὶ τῶν 24 Νοεμβρίου π. ε. καὶ 17 Μαρτίου λ. ε. ὑποσημ. 1^η καὶ Β' γνωμοδότησεως τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ δήμου Κηρέων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀκού συμβουλίου Χαλαΐδος, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐκ τῶν Ἑσπεριαίων Ὑπουργῶν μεταβῆσαν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Κηρέων ἀπὸ τῆς κρηματικῆς Μαντουδίου εἰς τὴν κρηματικὴν Ἀχμεταγά.

Εἰς τὴν ἀπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἀνακύβητον τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.
 Ἐν Ἀθήναις τῆ 27 Ἀπριλίου 1892.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ὁ Ἑσπεριαίων Ἑσπεριαίων
Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΔΗΣ

Συνεδρ. 1111.
 Πρῆξις 6^η.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Κηρέων.
 Συγκείμενον ἀπὸ τῶν πρώτων Σεπτῶν Ἀρχιμακαίου, τῶν πρωτοκαλλητῶν Γεωρ. Μπουλουγιάννη καὶ τὰ ὑπογεγραμμένων μέλη·
 Συνεδρὸν εἰς συνεδρίασιν ἐν τῇ δημοτικῇ καπατῆματι τῇ προσελθούσῃ τοῦ πρώτου, παρόντες καὶ τὸς δημάρχου, τὰ ἀποραθῆναι ἐκ τῶν ἑσπεριαίων ἀντιπροσώπων·
 Περὶ μεταβάσεως εἰς ἕδραν τοῦ δήμου ἀπὸ Μαντουδίου εἰς Ἀχμεταγά.
 Λαβὴν ὡς ἔβην τὴν πρότασιν τοῦ δημάρχου, κατακαταγεγραμμένων εἰς τὰ πρακτικά·

Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἡδῆ καὶ τῆς προτεινομένης νέας πρωτεύουσας τοῦ δήμου ἀποστάσεως ἐκάστου τῶν χωρίων τοῦ δήμου Κηρέων.

Ἀριθμὸς	Ὑπομασία	Τοῦ δήμου				Παρατηρήσεις
		Πληθυσμὸς κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν 1889	Ἀπόστασις			
			Ἑσπεριαίων	Ἀχμεταγᾶ		
		ὥραι	λεπ.	ὥραι	λεπ.	
1	Μαντουδίου ..	823	4	40
2	Ἀχμεταγᾶ ..	353	1	40
3	Βλαχιά	329	6	30	4	50
4	Δράζιον	231	3	1	20
5	Καλύδια	98	3	1
6	Μαρκάταις ..	88	5	3	20
7	Μετόχιον	182	2	2
8	Νέα Φαράκλα	88	2	30	2	30
9	Παγώντας ..	122	6	4	20
10	Πήλιον	302	3	30	1	50
11	Σαρακηνικὸν ..	44	6	45	5	5
12	Σπαθάριον	173	2	4	25
13	Τραῦποι	117	4	2	30

Ἐν Μαντουδίῳ τῆ 27 Νοεμβρίου 1891.
 Ὁ δήμαρχος Κηρέων
Δ. ΣΤΙΓΚΑΣ

Εικόνα 57 – Αλλαγή έδρας από το Μαντούδι στο Αχμέταγα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ 294 1892 Έν Αθήναις τῆ 22 Αὐγούστου

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ Πῶν μεταβάσεων τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κηρέως ἐξ Ἀχμέταγα εἰς Μαντούδιον. ΤΜΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ Ἀγγεῖλαι ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Πῶν μεταβάσεων τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κηρέως ἐξ Ἀχμέταγα εἰς Μαντούδιον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ άρθρα 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ 1 τοῦ Α΄15 νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ προειρημένου νόμου καὶ τὰς ἀπὸ 12 Ἰουλίου ε. ἔ. καὶ 16 τρέχοντος μηνὸς γνωμοδοτήσεως τοῦ δημοτικῆς συμβουλίου τοῦ δήμου Κηρέως καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Χαλκίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν μετατίθειμεν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ εἰρημένου δήμου ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐπίτευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Αὐγούστου 1892.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Ν. ΘΩΤΟΚΗΣ

Πρακτικὴ τοῦ δημοτ. συμβουλίου Κηρέως.

Συνεδρίασις τῆς 12ης Ἰουλίου 1892.

Ἐκθέσις πρακτικῶν.

Συνάξις πρακτικῶν τοῦ προέδρου προέβηεν ἐν τῇ 22 ἡμέρᾳ συνεδρίασι, γενόμεν ἐν τῷ δήμῳ, καταστήσεται τὸ ἑαυτὴ μίλη τοῦ δημοτ. συμβουλίου (1), τοῦ μίλους Κωνστ.

(*) Μέλη τοῦ συμβουλίου.

Πατρ. Ἀραπακίς, πρόεδρος, Γεώργ. Στεργίου, Γεώργ. Μπακλογιάσης, Θεόδ. Ἀθ. Φώτιος, Γεώργ. Μανδοῦκος, Εὐθ. Πηλοῦκος, Ἀντών. Ἀνδριόπουλος, Αἰμ. Παναγιωτοῦ, Σαμ. Τσίλιας, Γεώργ. Πανούτσος.

Πῶν μεταβάσεων τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κηρέως ἐξ Ἀχμέταγα εἰς Μαντούδιον. Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Ἐπισημασθέντες ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω ἀποπέμψεις τῶν δημοτῶν Κηρέως ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΝΟΜΟΤΕΛΕΣΤΙΚΟΝ

Πῶν μεταβάσεων τῆς πρωτεύουσας τοῦ δήμου Κηρέως ἐξ Ἀχμέταγα εἰς Μαντούδιον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ άρθρα 8 τοῦ περὶ δήμων νόμου καὶ 1 τοῦ Α΄15 νόμου περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ προειρημένου νόμου καὶ τὰς ἀπὸ 12 Ἰουλίου ε. ἔ. καὶ 16 τρέχοντος μηνὸς γνωμοδοτήσεως τοῦ δημοτικῆς συμβουλίου τοῦ δήμου Κηρέως καὶ τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου Χαλκίδος, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν μετατίθειμεν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ εἰρημένου δήμου ἀπὸ τῆς κωμοπόλεως Ἀχμέταγα εἰς τὴν κωμόπολιν Μαντούδιον.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθειμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐπίτευσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 20 Αὐγούστου 1892.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν

Γ. Ν. ΘΩΤΟΚΗΣ

Εικόνα 58 Αλλαγή έδρας από το Αχμέταγα στο Μαντούδι

Το 1912 ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος Ελευθέριος Βενιζέλος καταργεί τους Δήμους και δημιουργεί τις κοινότητες. Έτσι στις 11-8-1912 (ΦΕΚ 245^Α/1912) αναγνωρίζομαστε Κοινότητα με το όνομα Αχμέτ Αγά γιατί είχαμε σχολείο. Στην κοινότητα Αχμέτ Αγά υπάγον το και οι συνοικισμοί Δράζι, Τρούπι, Καλύβια, Παγώντας και Μαρκάτες.

Εικόνα 59 - Η παλαιά σφραγίδα της Κοινότητας Αχμέταγα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ Α.

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 245 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 16 ΑΠΡΟΤΥΠΟΥ

1912

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- Βασιλικά Διατάγματα**
- 1) Περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἄνων καὶ κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Ἐβδόμου...
 - 2) Περὶ ἀναγνώσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Ἐβδόμου...
 - 3) Περὶ προσαρτήσεως εἰς τὰς κοινότητες τοῦ νομοῦ Ἐβδόμου κοινοτήτων τοῦ νομοῦ τούτου...
 - 4) Περὶ ὀρίων τῶν ἀνωρῶν τοῦ χωρίου Ἀγιάλα (Λαγκαδάς) τοῦ νομοῦ Ἀγιάλας καὶ ἀπορῶν τοῦ σχετικοῦ β. διατάγματος...
 - 5) Περὶ καταργήσεως τῶν ἄνων καὶ κοινοτήτων τῶν νομῶν...

Περὶ ἀναγνώσεως τῶν ἄνων καὶ κοινοτήτων τοῦ νομοῦ Ἐβδόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐσχίζω ἐν ἔτει α') τῷ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου ε. ε. Ἡμέτερον Διάταγμα περὶ ἀναγνώσεως τῆς ἐπιφύσεως ἀπὸ ἀριθμῶν 1 ἕως 18, 209 καὶ 210 τοῦ νόμου ΔΝΖ' (ἐκ φηθ. 4067) περὶ συστάσεως ἄνων καὶ κοινοτήτων

β') τῷ ἀπὸ 30 Μαΐου ε. ε. ἄνω καὶ ἐπιφύσεως τῆς ἐπιφύσεως καὶ τῶν ἀποκαταστάσεων ἀπὸ τῶν ἀνωρῶν καὶ

γ') τῷ ἀπὸ 1, 2, ἔδω. α', β, ἔδω. α', γ καὶ 9 τοῦ περὶ συστάσεως ἄνων καὶ κοινοτήτων νόμου, πρόκειται τῷ Ἡμετέρῳ ἐπιφύσεως τῶν Ἐπιφύσεων Ἐπιφύσεως εἰς τὰς ἀνωρῶν 5 ἔδω. γ' τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ Νομῷ Ἐβδόμῳ ὡς ἄνω καὶ κοινότητες ὡς προτεινόμενα τῷ Νομῷ τούτῳ, ὅτι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ πρότερον ὄντα «ἄνω καὶ κοινότητες», ὡς εἶπε τὸ Κοινοβούλιον τῆς 4ης συνεκκλησιαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ Νομῷ τούτῳ καὶ ἀπορῶν τῶν ἀνωρῶν 300 κατωτέρως καὶ ἀνωρῶν ἐπιφύσεως ἀνωρῶν:

1) Ἄγιος Νικόλαος	10) Κάτω Εβδόμα	39) Πισσαριά	48) Ἄγιος
2) Ἄρρακι	11) Ἄνω Εβδόμα	40) Αἰλιώματα	49) Καλαμάρι
3) Βασιλειάν	12) Σαυη	41) Ἄγιος Γεώργιος	50) Καλιότι
4) Δελφί	13) Κορυμιά	42) Ἄγιος Γεώργιος	51) Μόλι
5) Μέντας	14) Μαντρί	43) Ἀγία Παύλα	52) Πλατανιστός
6) Φόλα	15) Σίτα	44) Οικονομιά	53) Κοινοβούτι
7) Ἰάμνα	16) Σαρόννας	45) Ὀρειν	54) Βόρει
8) Κορναυλὶ	17) Μοναστή	46) Ἰερὸν	55) Κῆποι
9) Ρηθιάς	18) Πηλι	47) Κεράματα	56) Κρανασσὸν
			57) Κισσάρη
			58) Μαντριά
			59) Πισσα
			60) Καταμαρτίνου
			61) Ἀνωκοινοβούτι
			62) Βίτσιον
			63) Κάτω
			64) Κορυμνιά
			65) Κισσάρη
			66) Πέτριον
			67) Μορμάρη
			68) Ἄγιος Δημήτριος
			69) Μαντριά
			70) Σαρόν
			71) Σαρόν
			72) Ἀνωκοινοβούτι
			73) Βίτσιον
			74) Ζόρα
			75) Μορμάρη
			76) Λαυριά

Ἀναγνωρίζονται ἐν τῷ Νομῷ Ἐβδόμῳ ὡς κοινότητες τὰς ἐξῆς συνοικισμούς ὀλιγωτέρους μὲν τῶν 300 (τριακοσίων) κατοίκων ἀλλ' ἔχοντας σχολεῖον.

1) Κεχροιάς	12) Κοτσιλιά
2) Σικασπότη	13) Σικλοβιγιάνη
3) Κάτω Μάμουλα	14) Ποταμιὰ Κάτω
4) Ἀχμέταγα	15) Ἀμυγδαλιά
5) Βλαχιά	16) Γραμπιά
6) Σπαθάρι	17) Κόμητον
7) Ἄγια Σοφία	18) Κατσαρόν
8) Γίβαις	19) Γιαννίτσι
9) Τσέρραις	20) Δυναριά
10) Βέρτουρα	21) Κόσκινον
11) Ἀμέλαντες	22) Λόγαριά

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἀπριλοῦ 1912.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
ΕΜΜ. ΡΕΦΟΥΑΪΝ

Οἱ συνοικισμοὶ Δράξι, Τραῦτι, Καλύβια (πρῶην δήμου Κηρώς), Παγώντας καὶ Μαρκάταις τῆς κοινότητος «**Ἀχμέταγα**».

Εικόνα 60 1912 - Αναγνώριση Αχμέταγα σε Κοινότητα

Ἀπὸ τῶν Ἀρρένων τῆς Κοινότητος Ἀχμέταγα τοῦ Νομοῦ Ἐβδόμου

Καταρτίσθη ἐν ἔτει 1915 ἐπιφύσεως τῶν ἀνωρῶν ΔΝ Ζ Περὶ τῆς κοινότητος Ἀχμέταγα

ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	
ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	ἄνωρ	
1	Μιλιώγει	Κωνσταντίνου	Δημήτριος	1835	79	Μορμάρη
2	Μιλιώγει	Γεωργίου	Μιλιώγει	1837	77	Αχμέταγα
3	Δρακί	Δωροπέδου	Μιλιώγει	1840	74	Μορμάρη
4	Ζωροπέδου	Ανδρέου	Δημήτριος	1844	70	Δρακί
5	Κοινοβούτι	Ανδρέου	Ζωροπέδου	1847	67	Κοινοβούτι
6	Κοινοβούτι	Γεωργίου	Γεωργίου	?	?	Πισσα
7	Κοινοβούτι	Γεωργίου	Αχμέταγα	?	?	Δρακί
8	Αχμέταγα	Ανδρέου	Αχμέταγα	1849	65	Δρακί
9	Κοινοβούτι	Παναγιώτου	Χρῆστου	?	?	Αχμέταγα
10	Κοινοβούτι	Αχμέταγα	Γεωργίου	1850	46	Πισσα
11	Κοινοβούτι	Αχμέταγα	Μιλιώγει	?	?	Τραῦτι

Εικόνα 61 - Το πρώτο μητρώο Αρρένων

Τότε δημιουργήθηκε το πρώτο Μητρώο Αρρένων και μετά την έλευση των προσφύγων το Μητρώο Θηλέων (Υπάρχει στην Κοινότητα μας και έχει γεννηθέντες από το 1835 από όλους τους συνοικισμούς).

Με την έλευση των προσφύγων από το Προκόπιο της Καπαδοκίας με το Προεδρικό Διάταγμα της 4-11-1927 (ΦΕΚ 306Α/1927) μετονομάστηκε σε **Προκόπιο** (Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν Ἀλέξανδρος Ζαΐμης, Πρόεδρος Δημοκρατίας Παῦλος Κουντουριώτης).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 22 Δεκεμβρίου 1927 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἀριθμὸς φύλλου 306

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διατάγματα
Παλ μετονομασθεὶς κοινοῦται καὶ συνοικισμὸς.....
Παλ τῆς ἐπαρχίας καὶ ὁμώνυμος τῆς ἐπαρχίας Ἐπαυ-
τομασίης Σελῆς Ἐπαυτομασίῳ Περσῶν.....

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ μετονομασίης κοινοτήτων καὶ συνοικισμῶν (1)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐθνικὸν ἐκτὸν ἐν τῇ 4 καὶ 5 τοῦ ἀπὸ 17 Σεβρίου 1920 Ν. Δ. ἀπὸ μετονομασίης συνοικισμῶν, πάλαι ἢ κοινοῦται, προκρίται τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπισημοποιήσῃ ἐν γνησιότητι τῆς ἠλικίας τῶν Ἐπισημοποιῶν τῆς ἠλικίας ἑξήκοντος ἢ ἐξ ἑξῆς :

Α. ΕΝ Τῷ ΝΟΜῷ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

- 1) Ἡ κοινότης Ἀνατολικῆς Μεσσηνίας μετονομάζεται εἰς κοινότητα Νεοπόλεως καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἀνατολικῆς Μεσσηνίας εἰς «Νέοπολις» (4).
2) Ἡ κοινότης Ἀνατολικῆς Μομφερῶν μετονομάζεται εἰς κοινότητα Πηγῶν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἀνατολικῆς Μομφερῶν εἰς «Πεγῶν» (4).
3) Ὁ συνοικισμὸς Παχέταγα τῆς κοινότητος Ἀργυρίου, ἐκεῖθεν μετ' αὐτῆς συνοικισμῶν ἀποσπῶν, ἀνοικισμῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὁμώνυμος Ἀργυρίου.
4) Ὁ συνοικισμὸς Μεσοπέδιον τῆς κοινότητος Μεσοποταμίας μετονομάζεται εἰς «Ἀσπροποταμὸν» (4).
5) Ὁ συνοικισμὸς Καπυλίου τῆς κοινότητος Ἀσπροπέδιου, μὴ ἀποσπῶν κωμῆς Ἰθύν ἀνεξάρτητον συνοικισμῶν ἀλλὰ συνηκῶν τοῦ συνοικισμοῦ Καπυλίου, ἀνοικισμῶν καὶ τῶν αὐτῶν ὁμώνυμος Καπυλίου.
6) Ἡ κοινότης Γαρθίου μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Γαρθίου εἰς «Ἀρπυρία» (4).
7) Ἡ κοινότης Γουρζογίου μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀλεονοῦ καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Γουρζογίου εἰς «Ἀλεονοῦ» (4).
8) Ἡ κοινότης Γαλάτῃ μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀσπροποταμῶν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Γαλάτῃ εἰς «Ἀσπροποταμῶν» (4).
9) Ἡ κοινότης Μπαλιάνης μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Μπαλιάνης εἰς «Ἀρπυρία» (4).
10) Ἡ κοινότης Μπάστα μετονομάζεται εἰς κοινότητα Πλατῆος καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Μπάστα εἰς «Πλάτῃ» (4).
11) Ἡ κοινότης Σιτοῦδης μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Σιτοῦδης εἰς «Ἀρπυρία» (4).

- 12) Ἡ κοινότης Τριπόλεως μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Τριπόλεως εἰς «Ἀρπυρία» (4).
13) Ὁ συνοικισμὸς Τριπλῆ τῆς κοινότητος Ἀρπυρίας μετονομάζεται εἰς «Τριπλῆ» (4).
14) Ὁ συνοικισμὸς Χερσουλῆ τῆς αὐτῆς κοινότητος μετονομάζεται εἰς «Χερσουλῆ» (4).
15) Ἡ κοινότης Ἀλφειῶν μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἀλφειῶν εἰς «Ἀρπυρία» (4).
16) Ἡ κοινότης Ἄνω Γαρθίου μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀνω Μεσσηνίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἄνω Γαρθίου εἰς «Ἄνω Μεσσηνία» (4).
17) Ὁ συνοικισμὸς Σαφῆ τῆς κοινότητος Ἀρπυρίας μετονομάζεται εἰς «Καμυλοπέδιον» (4).
18) Ὁ συνοικισμὸς Ἀλφειῶν τῆς κοινότητος Προμηθέως μετονομάζεται εἰς «Πρόμοιο» (4).
19) Ἡ κοινότης Περσῶν μετονομάζεται εἰς κοινότητα Κίττου Μεσσηνίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Περσῶν εἰς «Κίττου Μεσσηνία» (4).
20) Ἡ κοινότης Γαλάτῃ μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἡλέκτρας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Γαλάτῃ εἰς «Ἡλέκτρα» (4).
21) Ἡ κοινότης Ζέφυρος μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ζέφυρος εἰς «Ἀρπυρία» (4).
22) Ἡ κοινότης Κούρταγα μετονομάζεται εἰς κοινότητα Κούρταγα καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Κούρταγα εἰς «Κούρταγα» (4).
23) Ὁ συνοικισμὸς Ζαχάρων καὶ Ἐπισημοποιῶν τῆς κοινότητος Κουρταγῆ μετονομάζεται εἰς «Κουρταγῆ» (4).
24) Ἡ κοινότης Λαῶ μετονομάζεται εἰς κοινότητα Λαοῦ καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Λαῶ εἰς «Λαῶ» (4).
25) Ὁ συνοικισμὸς Σαμπελιάνης τῆς αὐτῆς κοινότητος μετονομάζεται εἰς «Ἀσπροποταμῶν» (4).
26) Ἡ κοινότης Λοῦμι μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ρεματιῶν καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Λοῦμι εἰς «Ρεματιῶν» (4).
27) Ὁ συνοικισμὸς Χρῆσοφα τῆς αὐτῆς κοινότητος μετονομάζεται εἰς «Χρῆσοφο» (4).
28) Ἡ κοινότης Ἀσπυρίας μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀσπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἀσπυρίας εἰς «Ἀσπυρία» (4).
29) Ὁ συνοικισμὸς Ἀδελφῶν τῆς κοινότητος Μάκρας μετονομάζεται εἰς «Πολύδροσον» (4).
30) Ὁ συνοικισμὸς Σίμας τῆς κοινότητος Μουρμυλίου μετονομάζεται εἰς «Ἀρπυρία» (4).
31) Ὁ συνοικισμὸς Μικροῦ τῆς κοινότητος Πηλεονόου μετονομάζεται εἰς «Μικροποταμῶν» (4).
32) Ἡ κοινότης Νεοπόλεως μετονομάζεται εἰς κοινότητα Ἀρπυρίας καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Νεοπόλεως εἰς «Ἀρπυρία» (4).

Εἰς ΕΝ Τῷ ΝΟΜῷ ΕΥΒΟΙΑΣ.
215) Ἡ κοινότης Ἀχμέταγα τῆς ἐπαρχίας Χαλκίδος μετονομάζεται εἰς κοινότητα Προκόπιου καὶ ὁ ὁμώνυμος αὐτῆς συνοικισμὸς Ἀχμέταγα εἰς «Προκόπιον».

Εικόνα 62 ΦΕΚ 306 Α / 1927. Μετονομασία του «Αχμέταγα» σε «Προκόπιο»

❖ Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΟΣ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΩΣΣΟΥ

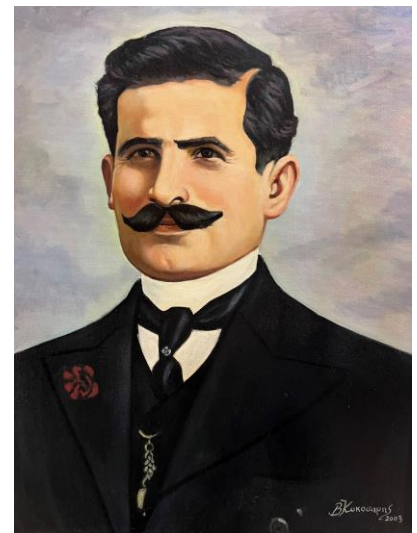
Εικόνα 63 - Παλιά φωτογραφία του Ιερού Ναού

Τέλος κλείνοντας αυτή την ημερίδα δεν μπορώ να μην αναφερθώ με λίγα λόγια για την έλευση του σκηνώματος του Οσίου Ιωάννου Ρώσσου στο χωριό μας.

Από το Προκόπιο της Καππαδοκίας το ιερό λείψανο έφυγε κρυφά στις 10 Σεπτεμβρίου 1924 μέσα στις αποσκευές του κ. Παναγιώτη Παπαδόπουλου.

Όταν οι Ιερείς με τους επιτρόπους πήγαν να πάρουν το ιερό σκηνώμα οι Τούρκοι είπαν όχι και σφράγισαν την εκκλησία.

Το θέμα διαδόθηκε στους εναπομείναντας χριστιανούς και τότε ο Έλληνας σιδηρουργός κ. Νικολάου με το παρατσούκλι Νισάναγας μαζί με τον αρχιερατικό επίτροπο παπά Χαράλαμπα Αβερκιάδη νύχτα παραβίασαν μία πλαϊνή πόρτα της εκκλησίας και μαζί με τους λιγοστούς χριστιανούς που είχαν απομείνει πήραν το ιερό λείψανο με την λάρνακα το τύλιξαν μέσα σε ένα κιλίμι, το έρασαν και ο κ. Παπαδόπουλος το πέρασε από το τελωνείο στη Μερσίνα λέγοντας ότι είχε ρούχα.

Εικόνα 64 - Προσωπογραφία του Παναγιώτη Παπαδόπουλου

Έτσι με το πλοίο «Βασίλειος Δεστούνης» μαζί με τους πρόσφυγες έφθασε στον Πειραιά και με το πλοίο «Δωδεκάνησος» και μικρή ομάδα προσφύγων του Προκοπίου έφθασε στη Χαλκίδα τέλος Οκτωβρίου 1924 όπου υποδέχτηκαν το τίμιο λείψανο ο αείμνηστος Μητροπολίτης Γρηγόριος, ο Νομάρχης και οι αρχές της πόλεως και το τοποθέτησαν προσωρινά στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου Χαλκίδος.

Εικόνα 65 - Ο ερχομός των προσφύγων στην Εύβοια

Γράφει η εφημερίδα «ΕΥΡΥΠΟΣ» στις 25 Οκτωβρίου 1924

ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ

« Ακτοπλοϊκῶς και σιδηροδρομικῶς μετεφέρθησαν ενταῦθα πεντακισχίλιοι νέοι πρόσφυγες, εκ των της τελευταίας ανταλλαγῆς, προερχόμενοι εκ διαφόρων χωρίων της Καισαρείας.

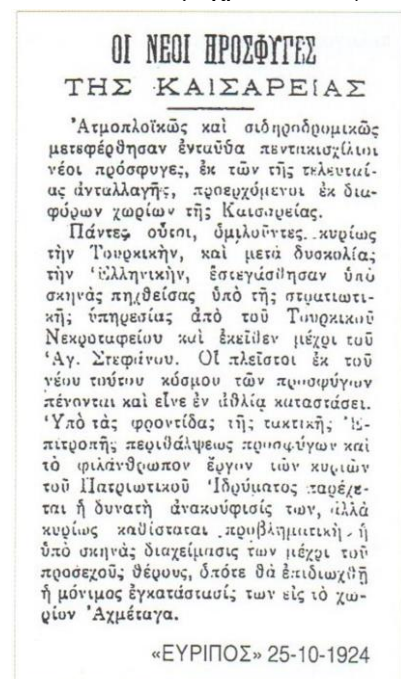
Πάντες οὔτοι ομιλούντες κυρίως την Τουρκικὴν, και μετά δυσκολίας την Ελληνικὴν, εστεγάστηκαν υπό σκηνάς από του Τουρκικοῦ Νεκροταφείου και εκείθεν μέχρι του Αγίου Στεφάνου.

Οι πλείστοι εκ του νέου τούτου κόσμου των προσφύγων πένονται και είναι εν αθλία καταστάσει. Υπό τας φροντίδας της τακτικής επιτροπῆς περιθάλψεως προσφύγων και το φιλόανθρωπων έργων των κυριών του Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος παρέχεται η δυνατή ανακούφισης των, αλλά κυρίως καθίσταται προβληματικὴ η υπό σκηνάς διαχείμανσις των μέχρι του προσεχούς θέρους, οπότε θα επιδιωχθῆ η μόνιμος εγκατάστασις των εις το χωρίον Αχμέτ Αγά».

Ὅμως από την Χαλκίδα δεν μετακινήθηκαν προς το Αχμέτ Αγά άλλες οικογένειες Προσφύγων γιατί όπως ανέφερα προηγούμενα ήρθαν μέσω της Σκύρου 300 περίπου οικογένειες εκ του Προκοπίου της Καππαδοκίας.

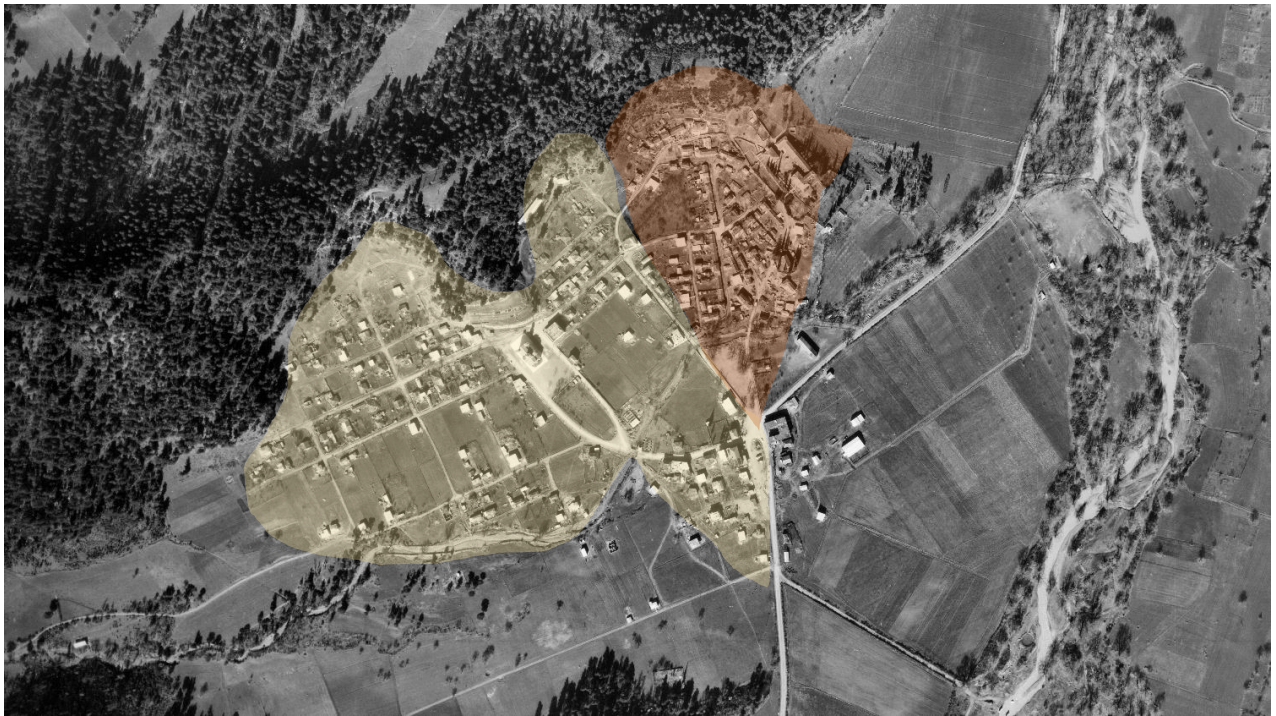
Κάποιες οικογένειες πήγαν στο Μακρυμάλλη Ψαχνών.

Έτσι λίγες ημέρες πριν της 27 Μαΐου 1925 μία επιτροπή προσφύγων αποτελούμενη από τους Κανάρη Ισαακίδη, Παύλο Μελιτόπουλο, Γεώργιο Ισαακίδη και άλλους πήγε στη Χαλκίδα και ζήτησε το Ιερό σκηνώμα για να τελεσθεί ο Θεμέλιος Αγιασμός με τις ευλογίες του Οσίου Ιωάννου γιατί θα άρχιζαν να χτίζονται τα 200 νέα σπίτια.

Εικόνα 66 - Απόκομμα από εφημερίδα της εποχής

Όμως οι Χαλκιδείς πρόσφυγες αρνήθηκαν να δώσουν τον Άγιο και έτσι ο κόσμος που περίμενε με λαχτάρα την άφιξη του Ιερού σκηνώματος στεναχωρήθηκε πάρα πολύ και ο αγιασμός της θεμελίωσης έγινε χωρίς την παρουσία του Αγίου.

Εικόνα 67 - Ο οικισμός των Γηγενών (χρώμα πορτοκαλί) και των Προσφύγων (χρώμα κίτρινο)

Γράφει η εφημερίδα «ΕΥΡΥΠΙΟΣ» στις 18 Ιουλίου 1925 φύλο 2561

« Την παρελθούσα Κυριακήν, ετελέσθη εις Αχμέταγα ωραία εορτή επι τη καταθέσει του θεμέλιου λίθου του εκεί προσφυγικού συνοικισμού Νέον Προκόπιον.

Κατ' αυτήν εψάλη αγιασμός χοροσταντούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου ημών κ. Γρηγορίου και παρουσία αρκετού κόσμου κεκλημένων εκ Χαλκίδος.

Εκ των Αρχών παρίσταντο ο Νομάρχης, ο Διευθυντής του εποικισμού Ευβοίας κ. Γεωργατζής και άλλοι.

Εκ μέρους των Προκοπιέων εξεφωνήθησαν λόγοι πατριωτισμού και ευγνωμοσύνης δια την συντελουμένην στέγασιν των και την γεωργικήν αποκ ατάστασιν, παρετέθησαν δε φιλοξένως ποτά και φαγητά εις πάντας

τους εκδρομείς εκ μέρους αυτών και των εργολάβων του συνοικισμού.

Την ανέγερση τούτων έχει αναλάβει η εν Αθήναις Εταιρεία των αρίστων μηχανικών κ. Π. Ντούλη και Ι. Καψαλοπούλου, θα κατασκευασθώσιν δε οικήματα εν συνόλω περί τα τριακόσια».

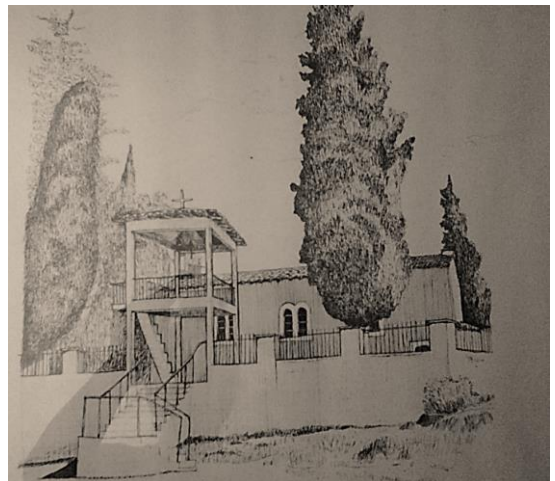
Γι αυτό μικρή ομάδα προσφύγων του Προκοπίου πήγαν στη Χαλκίδα και τα ξημερώματα στις 5 Ιουνίου 1925 μετέφεραν κρυφά το ιερό λείψανο από τη Χαλκίδα στο Προκόπιο. Από διηγήσεις προσφύγων διαβάζω «Πρωί πρωί άρχισαν να χτυπάνε οι καμπάνες του χωριού, 2 του Αγίου Κωνσταντίνου και 1 του Αγίου Βαβύλα. Ο κόσμος ρώταγε γιατί χτυπάνε οι καμπάνες και τότε έφθασε το αυτοκίνητο με τον Άγιο Ιωάννη.

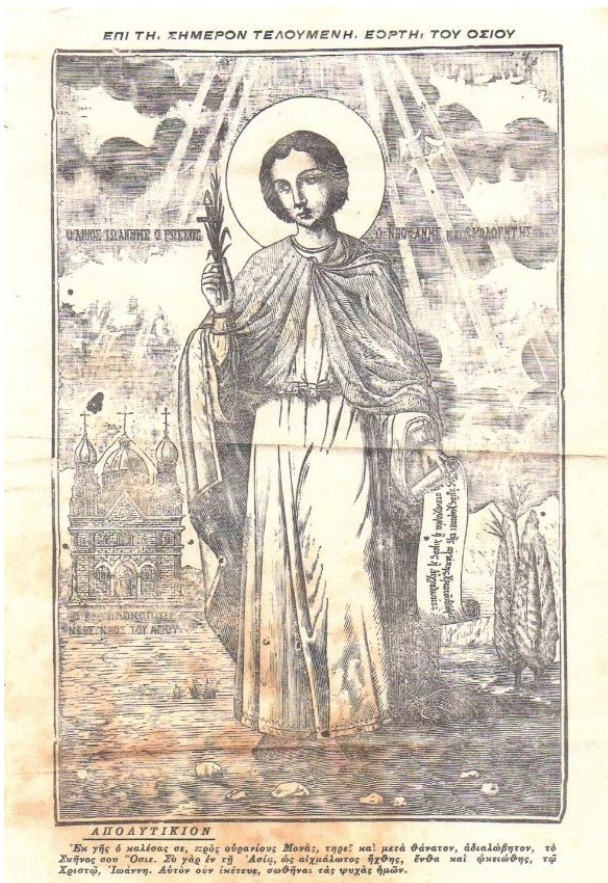
Εικόνα 68 - Οι κάτοικοι του Προκοπίου μεταφέρουν κρυφά τον Όσιο Ιωάννη από τη Χαλκίδα στο Προκόπιο

Το βράδυ τον τοποθέτησαν στον Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης όπου παρέμεινε εκεί μέχρι της 27 Μαΐου 1951 οπότε και μεταφέρθηκε στον νεοαναγεγερθέντα ναό προς τιμήν του.

Σύμφωνα με τα αρχεία του Ιερού ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στην εκκλησία υπηρέτησαν οι πιο κάτω ιερείς. Από το έτος 1913 έως 1920 ο πατήρ Σπυρίδων Ιωαννίδης. Ακολούθησε ο πατήρ Σκουλής Τσαλαβούτης και ο γέρον Γεώργιος ο οποίος απεβίωσε το έτος 1926.

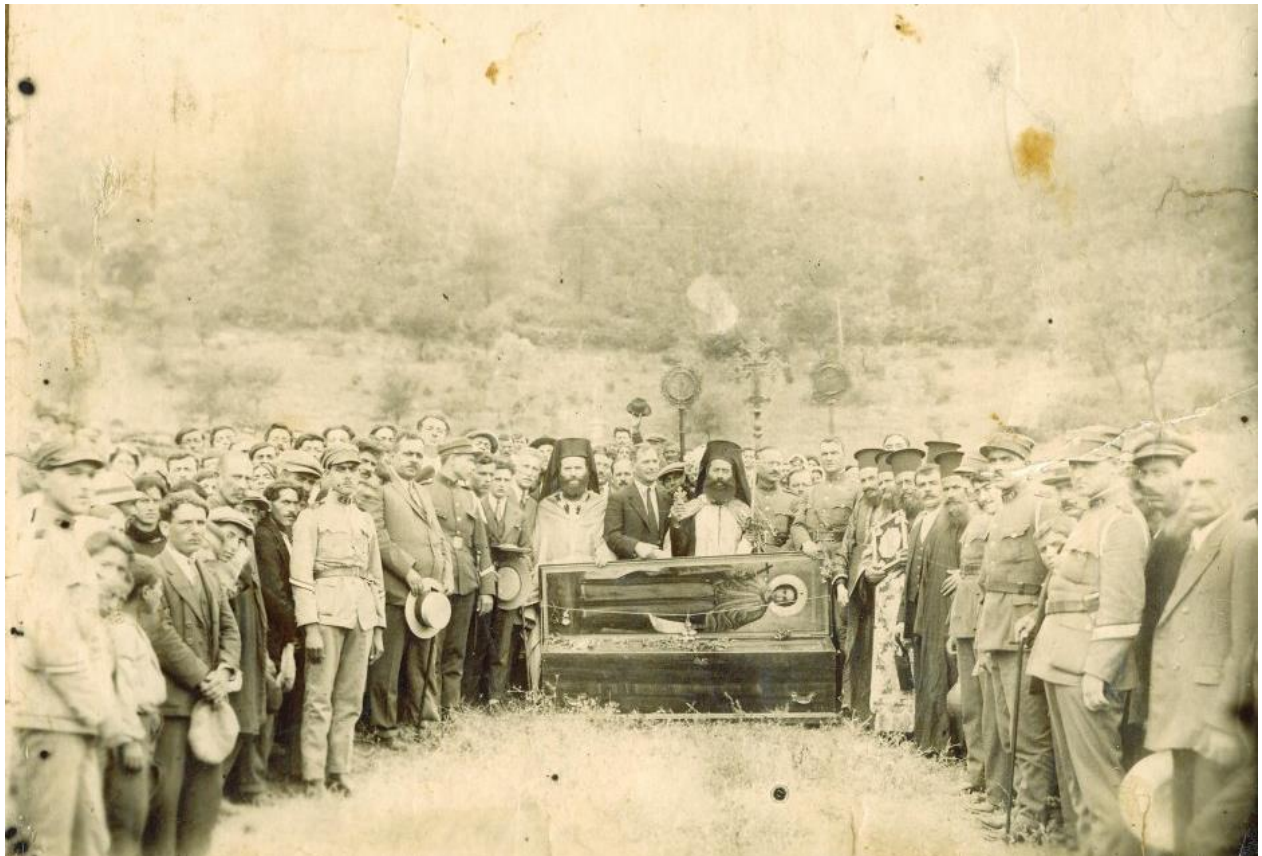
Εικόνα 69 - Παλαιά ζωγραφιά του Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης

Εικόνα 70 - Αφίσα Πανηγύρεως 27/5/1928

Εικόνα 71 - Η λάρνακα του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου στη είσοδο του Ναού των Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης 27-5-1928

Εικόνα 72 - Φωτογραφία από Λιτανεία του Οσίου Ιωάννου

Με την ανταλλαγή είχαν έρθει στο Αχμέτ Αγά και 2 ιερείς.

Έτσι διορίστηκε ο πατήρ Χαράλαμπος Αβερκιάδης ο οποίος όμως αρχές του έτους 1927 μετετέθη στη Χαλκίδα στο ναό του Αγίου Ιωάννη και μέχρι τα Χριστούγεννα του 1927 ανέλαβε ο πατήρ Μιχάλης Ενωτιάδης.

Από τα Χριστούγεννα του 1927 έως τον Ιούλιο του 1931 διορίστηκε ιερέας ο Ηγούμενος της ιεράς μονής Αγίου Γεωργίου Ηλίων αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Φωτίου, ο οποίος παρότρυνε τον ψάλτη Αναστάσιο Τσικλή να γίνει ιερέας.

Έτσι από το 1931 έως την συνταξιοδότηση του το έτος 1968 ήταν ιερέας ο παπά Τάσος.

Εικόνα 73 - Οι Ιερείς του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης. Από αριστερά, ο Ιερέας Μιχάιλ Ενωτιάδης, ο Ιερομόναχος Γρηγόριος Φωτίου & ο Ιερέας Αναστάσιος Τσικλής.

Το 1969 ανέλαβε ιερέας ο Αρχιμανδρίτης πατήρ Βασίλειος Κανελίδης.

Το 1973 ο πατήρ Γεώργιος Κορέλλης.

Εικόνα 74 - Οι Ιερείς του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης. Από αριστερά, ο Αρχιμανδρίτης Βασίλειος Κανελλίδης & ο Ιερέας Γεώργιος Κορέλλης

Το 1982 ο πατήρ Ιωάννης Μάρκου
Από το 1999 έως σήμερα ο πατήρ Δημήτριος Πατεράκης.

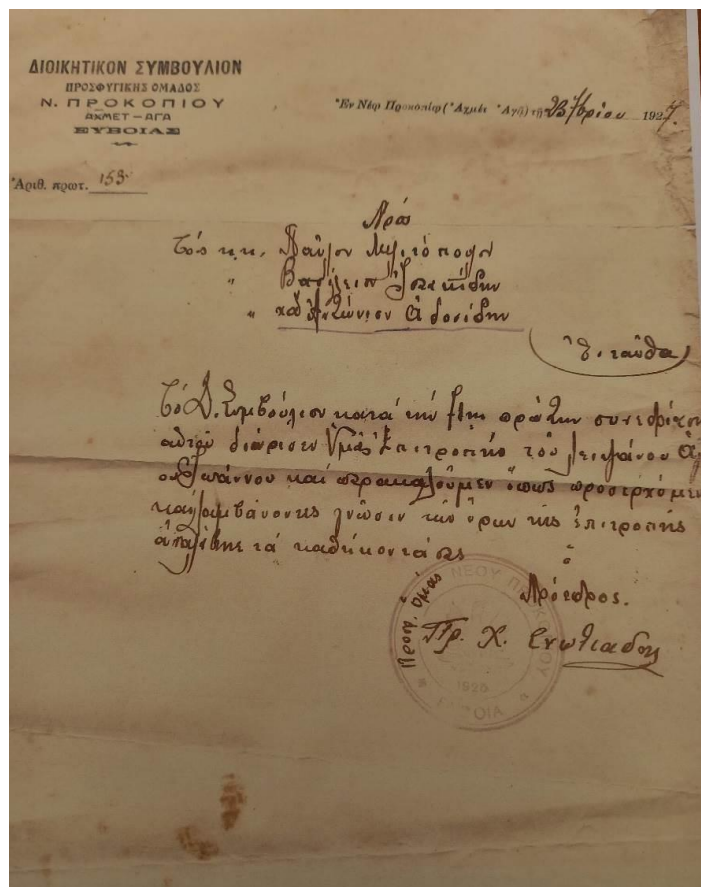

Εικόνα 75 - Οι Ιερείς του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης. Από αριστερά, ο Ιερέας Ιωάννης Μάρκου & ο Ιερέας Δημήτριος Πατεράκης

Με την έλευση των Προσφύγων και μετά την μετονομασία του Αχμέτ Αγά σε Προκόπιο διορίζεται από τον πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου της Προσφυγικής ομάδας τον παππού μου Πρόδρομο Ενωτιάδη η πρώτη επιτροπή προστασίας του λειψάνου αποτελούμενη από τους Παύλο Μελιτόπουλο, Βασίλειο Ισαακίδη και χα Αντόνιου Αδοσίδη.

Γρήγορα φάνηκε ότι η μικρή εκκλησία του Αγίου Κωνσταντίνου δεν επαρκούσε να ανταποκριθεί στην κοσμοσυρροή που άρχισε να έρχεται για να προσκυνήσει τον Άγιο και να ζητήσει την βοήθεια του.

Έτσι ομάδα φιλόθρησκων προσφύγων με πρόεδρο τον κ. Παύλο Μελιτόπουλο και μέλη τους κ.κ Γεώργιο Μελετιάδη, Αντόνιο Παπαδόπουλο, Ανάργυρο Ισαακίδη, Ιωάννη Καλανταρίδη, Αθανάσιο Παναγιωτίδη, Θωμά Θωμαΐδη, Σταύρο και Θεόδωρο Κωνσταντινίδη, Λάζαρο και Σάββα Σισμάνογλου, Πρόδρομο Ενωτιάδη και Πρόδρομο

Εικόνα 76 - Ορισμός Επιτροπής Προστασίας Λειψάνου

Κοσμίδη, αποφάσισαν να ανεγερθεί νέος μεγάλος και περικαλλής ναός όπως ήταν και στην Καππαδοκία γι αυτό επισκέφτηκαν τον Μητροπολίτη Γρηγόριο και του πρότειναν την ιδέα τους.

Ο Μητροπολίτης αποδέχτηκε περιχαρής την ιδέα και με απόφαση του διόρισε την πρώτη προσφυγική επιτροπή ανεγέρσεως του Ιερού Ναού.

Όλες τις αποφάσεις που έπαιρνε η επιτροπή τις έστειλε στον Μητροπολίτη για έγκριση.

Εικόνα 77 - Φωτογραφία 27/5/1930. Ο θεμέλιος λίθος του Ιερού Ναού Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου.

Τον θεμέλιο λίθο του ιερού ναού έθεσε ο Μητροπολίτης Χαλκίδος Γρηγόριος στις 27 Μαΐου 1930.

Η φωτογραφία του Θεμέλιου Λίθου είναι από το αρχείο του Ορέστη Παπαστρατή .

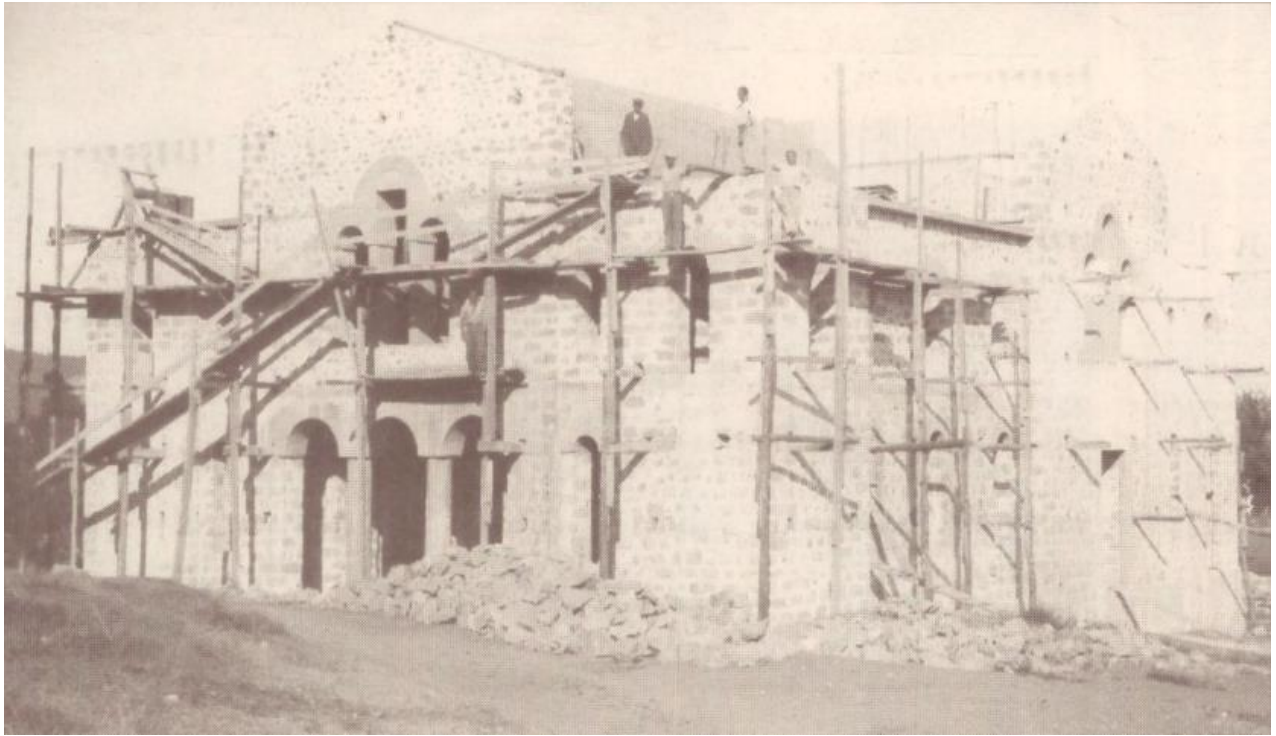
Παρίσταται ο Μητροπολίτης Χαλκίδας Γρηγόριος και ο Πρωτοσύγγελος και μετέπειτα Μητροπολίτης Μαρωνείας (Κομοτηνής) Βασίλειος την οποία είχε στο αρχείο του, ο οποίος ήταν συγγενής του Ορέστη Παπαστρατή. Ο ναός έχει μήκος 32μ πλάτος 17μ και ύψος 20μ.

Μηχανικός ήταν ο Χρήστος Χρυσικόπουλος.

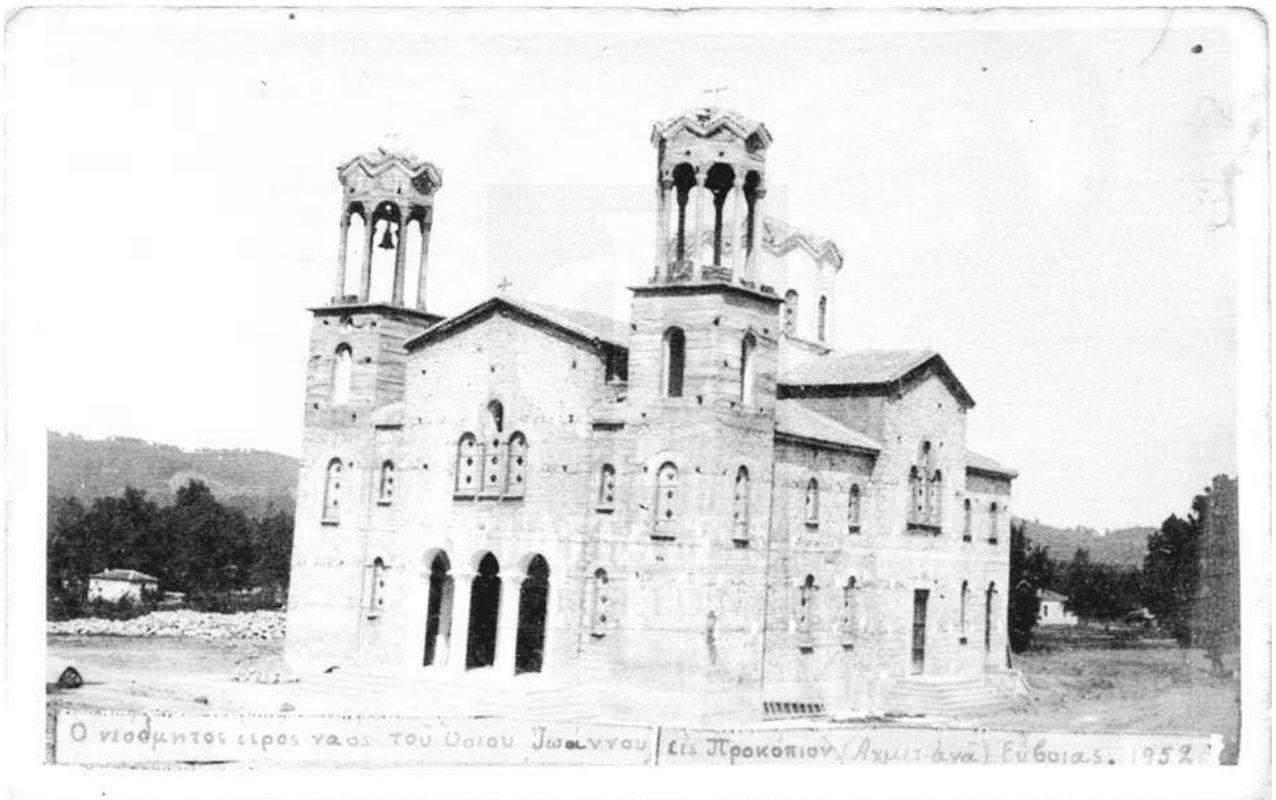
Εικόνα 78 - Προκοπιανοί σπάνε πέτρες προκειμένου να τις χρησιμοποιήσουν για το χτίσιμο του Ναού προς τιμή του θαυματουργού Αγίου τους

Όλοι οι κάτοικοι βοηθούσαν εθελοντικά για να σπάσουν και μεταφέρουν την πέτρα από την περιοχή Ρέθα Πηλίου , να κοσκινίζουν και μεταφέρουν την άμμο από το ποτάμι τον Κηρέα και να μεταφέρουν νερό από το πηγάδι που έσκαψαν απέναντι από την είσοδο της εκκλησίας δίπλα στο πρανές του λόφου. Χαρακτηριστικά αναφέρω ότι ο δάσκαλος του χωριού έφερνε τα παιδιά του σχολείου τα οποία με κουβαδάκια μετέφεραν το νερό και έτσι και αυτά συμμετείχαν ενεργά στην ανέγερση του ναού.

Εικόνα 79 - Φωτογραφία από την ανέγερση του Ιερού Ναού

Επίσης βοήθησαν οικονομικά με εράνους που έκαναν οι κάτοικοι πολλών χωριών του νομού μας όπως του Παγώντα, του Δραζίου, τα Αμπέλια Χαλκίδας και άλλα χωριά.

Εικόνα 80 - Φωτογραφία του αποπερατωμένου Ιερού Ναού Οσίου Ιωάννου του Ρώσου το έτος 1952

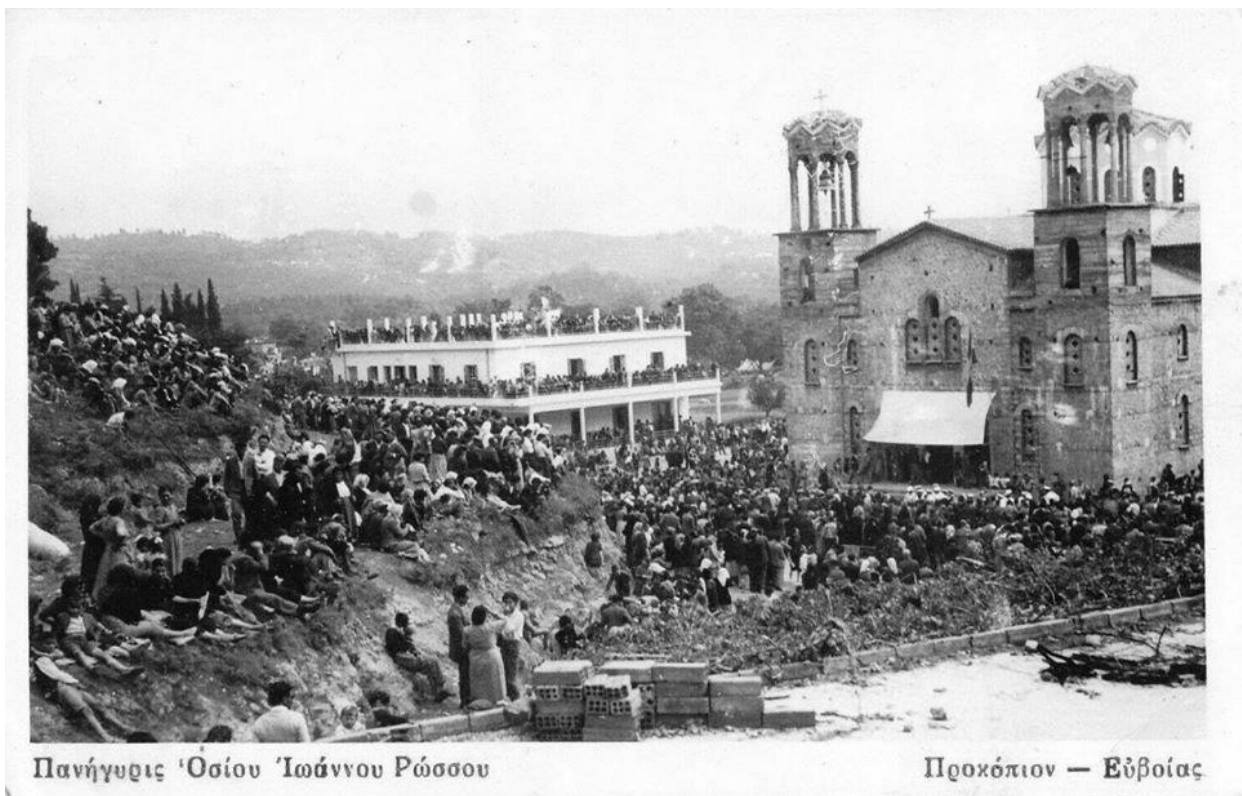
Στις 27 Μαΐου 1951 μεταφέρεται το ιερό λείψανο στον νέο ναό και διορίζεται το πρώτο εκκλησιαστικό συμβούλιο αποτελούμενο από 7 μέλη τον Μητροπολίτη Χαλκίδος και Βορείων Σποράδων Γρηγόριο ως Πρόεδρο, τον Αρχιερατικό επίτροπο Κηρέα ή τον Ιερέα του χωριού, 3 πρόσφυγες και 2 γηγενείς ως μέλη τους οποίους διόριξε ο Μητροπολίτης.

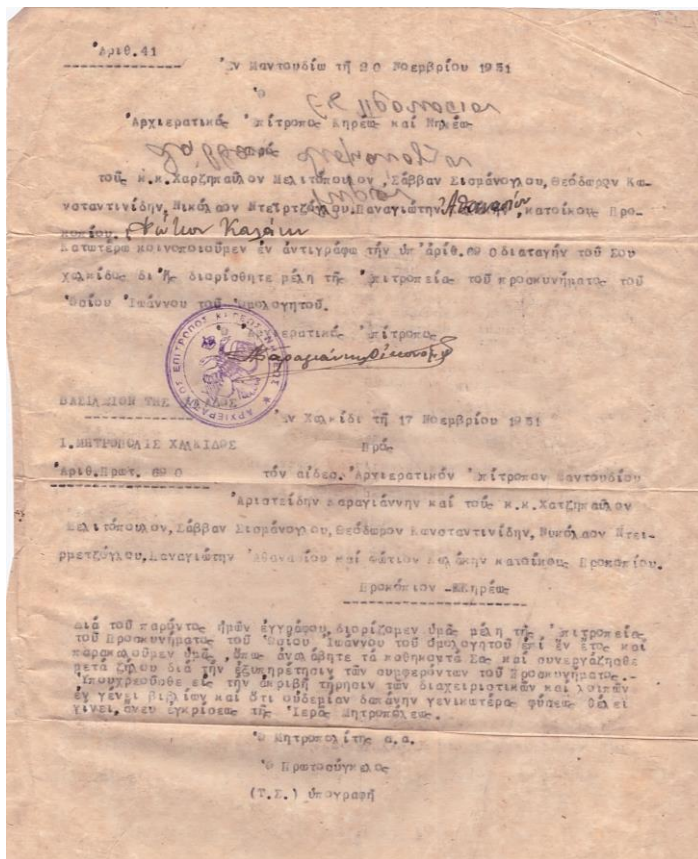
Εικόνα 81 - Φωτογραφία του 1955

Παράλληλα το 1953 άρχισε να χτίζεται ο παλιός ξενόνας (σήμερα εκεί είναι το Μουσείο Μικρασιατικού Πολιτισμού), ο οποίος τελείωσε το 1955.

Πολιτικός Μηχανικός ο Αντώνιος Μάτσας, Αρχιτέκτονας ο Παναγιώτης Μίχας και εργολάβος ο Στέλιος Ηλιάδης , όλοι από την Χαλκίδα.

Εικόνα 82 - Φωτογραφία του Ιερού Ναού με τον Ξενώνα

Εικόνα 83 - Στις 20/11/1951 διορίζεται η πρώτη επταμελής Εκκλησιαστική Επιτροπή

Ενδεικτικά αναφέρω ότι στις 20 Νοεμβρίου 1951 ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Γρηγόριος διόρισε την πρώτη επιτροπή από τους Αρχιερατικό Επίτροπο Μαντουδίου Αριστείδη Καραγιάννη, τον Χατζηπαύλο Μελιτόπουλο, τον Σάββα Σισμάνογλου, τον Θεόδωρο Κωνσταντινίδη, τον Νικόλαο Ντεϊρμετζόγλου, τον Παναγιώτη Αθανασίου και τον Φώτιο Καλάη.

Η επταμελής αυτή διοίκηση με εναλλαγή των μελών της ολοκλήρωσε τον ιερό ναό, τον παλιό ξενώνα, κατασκεύασε το μαρμάρινο τέμπλο και αγόρασε 2 οικόπεδα στα οποία αργότερα ανεγέρθηκε ο νέος ξενώνας, βοήθησε οικονομικά να έρθει το νερό στο χωριό και στην κατασκευή πολλών άλλων έργων.

Εικόνα 84 - Φωτογραφία του 1951

Εικόνα 85 - Η πρώτη επιτροπή, από αριστερά Φώτης Καλάης, Σάββας Σισμάνογλου, Θεόδωρος Κωνσταντινίδης

Όμως οι Προκοπιείς της Αθήνας, Χαλκίδας και Θεσσαλονίκης βλέποντας την λαμπρά και πανελλήνια προβολή του προσκυνήματος με πρωτεργάτη τον Δημοσθένη Δανηλίδη έπεισαν το έτος 1961 τον τότε Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων Γεώργιο Βογιατζή να δημιουργήσει «Προσκυνηματικό Ναό Οσίου Ιωάννου Ρώσου» ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου (ΦΕΚ 41^Α/1961 άρθρο 140).

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ 1961	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤ 41
ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4149		
Περί κατασκευής Ναού εις εν Κρήτη 'Ορθόδοξου 'Εκκλησίας και άλλων ιερών διατάξεων.		
ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ		
Ψηφισμένοι ύψιστως μετά της Βουλής, άποφασίζοντες και διατάσσοντες :		
1. ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ορίζει τών 'Επισκόπων δικαιοσύνη να άρνηθή, έως προσέλθω και μετάρξη των έργων της εκκλησίας 'Ιερών Ναών, εκτός δια λόγου άποδείξει. Οι άδικολογηταί άποπειθήσαντες ίσούνται εις τας τών 'Ιερών Ναών προέλαστράς καρώνας.	*Άρθρον 5.
Περί 'Αρχιεπισκόπου Κρήτης.	*Άρθρον 6.	
Περί 'Αρχιεπισκόπου Κρήτης.	*Άρθρον 7.	
*Άρθρον 8.		
Περί 'Αρχιεπισκόπου Κρήτης.		
*Άρθρον 9.		
Περί 'Αρχιεπισκόπου Κρήτης.		
*Άρθρον 10.		

***Άρθρον 140.**

‘Ο έν Προκοπιή Εύβοίας ‘Ιερός Ναός του ‘Οσίου ‘Ιωάννου του Ρώσου, μετά τού έν αύτῷ άποκειμένου Ιεροῦ λειψάνου αύτου, μετατρέπεται εις προσκυνηματικόν Ναόν, άποτελών Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου. Τά της διοικήσεως αύτου, τής διαχειρίσεως και τής διαθέσεως τών πόρων αύτου ρυθμισθήσονται δι’ άποφάσεως του ‘Υπουργού ‘Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, δημοσιευομένης διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και ένδεικνόμενης μετά γνώμη των οικείων Μητροπολίτων και τής Διαρκούς ‘Ιερής Συνόδου.

‘Ο παρών Νόμος ψηφισθείς υπό τής Βουλής και παρ’ ‘Ημών σήμερα κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά τής Εφημερίδος τής Κυβερνήσεως και έντελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

‘Εν ‘Αθήναις τῆ 25 Φεβρουαρίου 1961

ΠΑΥΛΟΣ
Β.
Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚ.ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εικόνα 86 - Μετατροπή σε Προσκυνηματικό Ναό & δημιουργία Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου

Έτσι με την 77090/1962 (ΦΕΚ 263B/1962) Υπουργική απόφαση καθορίζεται ο τρόπος διοικήσεως, διαχειρίσεως και διαθέσεως των πόρων του Ιερού Προσκυνηματος Οσίου Ιωάννου Ρώσου και δημιουργείται το «Ευαγές Ίδρυμα Οσίου Ιωάννου Ρώσου ως Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου.

Στη συνέχεια με κανονιστική διάταξη διορίζεται το πρώτο διοικητικό συμβούλιο το οποίο είχε 21 μέλη και έδρα τη Χαλκίδα.

Σύμφωνα με την 230461/87 (ΦΕΚ406B/1966) Υπουργική Απόφαση όλα τα μέλη ήταν από τη Χαλκίδα, την Αθήνα, τον Πειραιά και την Θεσσαλονίκη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 30 ΙΟΥΛΙΟΥ 1962	ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤ 243
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ		
ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ		
Περί διοικήσεως, διαχειρίσεως και διαθέσεως των πόρων του Ιερού Προσκυνηματος Οσίου Ιωάννου του Ρώσου,	1	
Περί άποφάσεως της 16/ Αρθ. 143540/1962 άποφάσεως του ‘Υπουργού Διοικητικών,	2	
Περί ενστάσεως νέας θρηστικής λαογραφικής γραμμής μεταξύ Τύχων και άνοτης Διακονησής,	3	
Περί προνομιούσων και ευρωπαικών της 16/ Αρθ. 1987100 1959 άποφάσεως του ‘Υπουργού Διοικητικών,	4	
Περί κατασκευής της 16/ Αρθ. 61300/2012/28.9.57 τελεσίδικης απόφασης Ν. Α. 2087/1958 ε.α. εν όμοιο κείμενο φροντιστή οσίου «MARIA XATZIHΠATEPA» (MARIA HAGIATEBA) πρώην «PACIFIC COUN-QUERILLA»,	5	
ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ		
‘Αρ.δ. 7090 (1)		
Περί διοικήσεως, διαχειρίσεως και διαθέσεως των πόρων του Ιερού Προσκυνηματος Οσίου Ιωάννου του Ρώσου,		
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ		
‘Όπως δε’ όμι τας διατάξεις του άρθρου 140 της Νόμου 4149/1961 υπέρ κατασκευής Ναού εις εν Κρήτη ‘Ορθόδοξου ‘Εκκλησίας και άλλων ιερών διατάξεων μετά γνώμη των Μητροπολίτων Χαλκίδας περιλαμβανομένης εις τας 16/ Αρθ. 1720/1961 άποφάσεως αύτης, γνησίως τής διαρκούς ‘Ιερής Συνόδου περιλαμβανομένης εις τας 16/ Αρθ. 2900/1961 άποφάσεως αύτης και όλων του Α.Σ.Δ.Υ. περιλαμβανομένης εις τας 16/ Αρθ. 288/1958 άποφάσεως αύτης, άποφασίζοντες :		
1. ‘Αποφασίζοντες να ενστατήσουν, διαχειρίσασθαι και διαθέσασθαι τας πόρους τών εν ‘Ηπειρώτι Προσκυνηματος ‘Ιεροῦ Ναού του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, ως κειμένου :		
*Άρθρον 1.		
‘Επισημαίνονται :		
‘Ο εις Προσκυνηματικόν Ναόν και Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου μετατρέπεται διά τών 3 άρθρων του άρθρου 140 του Ν. 4149/1961 (ΦΕΚ 41 Α’) ‘Ιερός Ναός του Ο.		

Εικόνα 87 - Δημιουργία Ευαγούς Ίδρυματος ως Ν.Π.Δ.Δ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1966
ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΚΤΩ
406

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΞΕΙΣ

Περί τροποσύνταξης της υπ' αριθ. 38098/9.4.1955 απόφασης του Υπ. Δικαιοσύνης 1

Περί τροποσύνταξης της υπ' αριθ. 41894/22.4.1960 απόφασης του Υπ. Δικαιοσύνης 2

Περί άσκησης αρμοτήτων Υπουργικού Επιστάτου Διοικητικών Αξιωματικών Υπαλλήλων Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Δρόσας 3

Περί χορήγησης θέσης θρόνου και κατανομής εν Κατηγήσει Ημερησίας Ύψιστης Σχολής Ηλεκτροτεχνικών, υπ' άδελφον της Άνωσ Τέχης 4

Περί διαγραφής μελών Διοικητικού Συμβουλίου Επιστάτου Υπάρχοντος Ομοσπονδίας του Ρώσου 5

Περί τροποσύνταξης των διατάξεων περί προαγωγών Επιστάτων εν τμή Σχολικής του Ε.Μ. Πολυτεχνείου 6

Περί μαρτυρίας τροποσύνταξης του Εγκριτικού τίτλου Αρχηγής και περιεχόμενης επισημάνσεως των εν γένει μαρτυριών μαρτύρων 7

Περί διαμόρφωσης θέσεων θρόνων και μαρτυριών μαρτυριών 8

Περί συμπληρώσεως Άνωσυνας υπ' αριθ. 52974/7723 8.10.65 περί Συστάσεως Επιστάτου Μέλεως Αρραβωτικής Νομοθεσίας 9

Περί εκπτώσεως των: 1) Κριτών υπ' Ομοσπονδίας Τυλίας, 2) Άγχιος γήρας Πρωτ. Κορυμφωλλο κ.λ.π. εν των δικαιωμάτων των υπ' αριθ. 9 άρνητικώς παρακαθήσεως ματαλλίου του Ν. Ομοσπονδίας 10

Περί απόδοσης παρατήσεως Αντινόμου Δ. Νέτα εν των δικαιωμάτων του υπ' αριθ. 35 και 42 άρνητικώς παρακαθήσεως ματαλλίου Ν. Ομοσπονδίας 11

Περί αρμοτήτων ενών Γεωμετρικών άρνητικώς εν προνομίον του Ελλοκού Ανομαρτισμού της γραμμής Κολοσσός — Περαλιών 12

Περί τροποσύνταξης των διατάξεων των άρθρων 38 και 39 του Καταστατικού του Κλάδου Συντάξεως και του άρθρου 7 του Κλάδου Ιστορίας του Παιδιού Επισκοπικής Ακαδημίας Προνομίου Ύψιστης Απονομίας 13

Περί αρμοτήτων μεταβατικής διατάξεως εν τμή του Καταστατικού του Ύψιστου Συντάξεως Προνομίου Ύψιστης Ιστορίας Άπονομίας 14

Περί έκπτώσεως της υπ' αριθ. 38098/9.4.1955 απόφασης περί χορήγησης θέσης θρόνου Νέτου 15

Περί έκπτώσεως της υπ' αριθ. 38098/9.4.1955 απόφασης περί χορήγησης θέσης θρόνου Νέτου 16

Αρ.φ. 230401/67 (5)

Περί διαγραφής μελών Διοικητικού Συμβουλίου Επιστάτου Ύψιστης Ομοσπονδίας του Ρώσου.

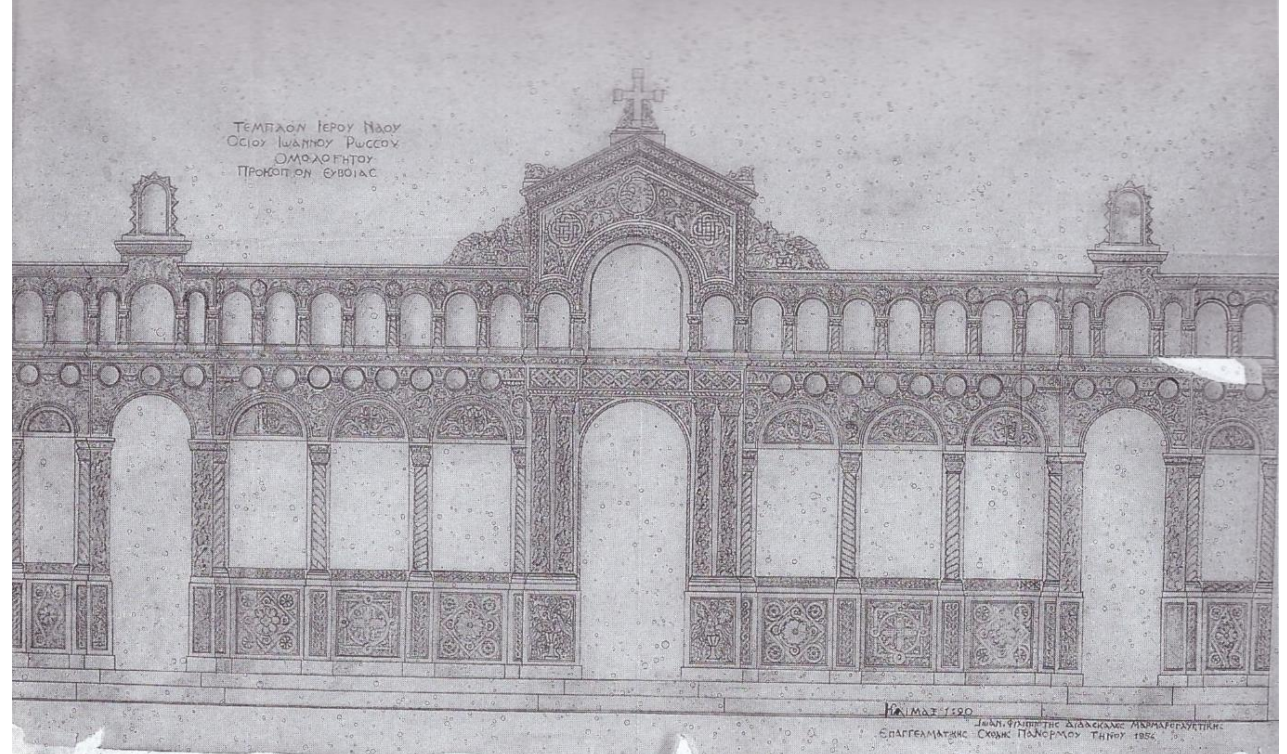
Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Έχοντας υπ' όψει: 1) το άρθρον 4 άρθρ. 3 της απόφ. 17090/6.7.1962 Υπουργικής απόφασεως περί διαμόρφωσης διαγραφίσεως και διατάξεως των θρόνων εν Προνομίον Ελλοκού Άνωσυνας Ομοσπονδίας Ομοσπονδίας του Ρώσου, 2) το άρθρον 186/22.4.1960 έγγραμον του Επιστάτου Ύψιστης Ομοσπονδίας του Ρώσου διά του οποίου υποδεικνύονται, μετά πρόβλεπον των οικείων διατάξεων, τα προς διαγραφέν μέλη διά την συστάσιν του Διοικητικού Συμβουλίου του, μετά την λήξιν της θητείας των μελών αυτών, της προκήψεως διά των απόφ. 149478/8.12.63 και 141410/6.11.1964 Υπουργικών αποφάσεων, 3) το υπ' αριθ. 171190/19.7.1965 έγγραμον του Γνωστού Ανομαρτισμού του Κράτους (Ανομαρτισμός), 4) το πρόκλιον δια των άρνητικώς άρθρων 5 του Ν. Δ. 4352/1964 επί των Ν.Π.Δ.Α., άποφασίζον: Όμοσπονδία μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Επιστάτου Ύψιστης Ομοσπονδίας του Ρώσου επί τριών θέσεων, τους κάποιον:

- α) Τον Μεγαλοκλήρον Χαλιλίδη, ως Πρέσβηρον.
- β) Ένα των Προνομίων.
- γ) Διομοσπονδία Διοικητική, με άποφασίζον τον Νικόλαον Παπαριτοπούλου.
- δ) Σωκράτη Σωμανιδην, με άποφασίζον τον Κορίθειον Κοντινέου.
- ε) Κορίθειον Άνωσυνασιν, με άποφασίζον τον Ύψιστον Άνωσυνασιν.
- ς) Ένα των Προνομίων, με άποφασίζον τον Γρηγόριον Ματτινέου.
- ζ) Άδελφον Φωγγάσην, με άποφασίζον τον Άδελφον Σουνακίδη.
- η) Ένα των Προνομίων, με άποφασίζον τον Θεοδόσιον Παπαριτοπούλου.
- θ) Σωκράτη Γιορτζιδη, με άποφασίζον τον Βασίλειον Καστριτσίου.
- ι) Γεωργίον Παναγιωτήν, με άποφασίζον τον Ιορδάνην Σωμανιδην.
- ια) Θόδωρον Σωμανιδην, με άποφασίζον την Άνωσυνασιν.
- ιβ) Ένα των Προνομίων.
- ιγ) Πάτριον Πατριδη, με άποφασίζον τον Νικόλαον Ζουμπουλίδη.
- ιδ) Θόδωρον Θεοδοριδη, με άποφασίζον τον Ύψιστον Άνωσυνασιν.
- ιε) Ένα των Προνομίων.
- ις) Ένα των Προνομίων.
- ιζ) Σωκράτη Νικολαΐδη, με άποφασίζον τον Κωνσταντινίου Παπαριτοπούλου.
- ιη) Γεωργίον Άγγελιδην, με άποφασίζον τον Χαράλαμνον Γεωργίου.
- ιθ) Νικόλαον Μολοδίνην, με άποφασίζον τον Όμηρον Μπαλαμάνη.
- ια) Ένα των έπιλέτων καλλιτών τους:

Εικόνα 88 - Ορισμός 21 μελών νέου διοικητικού συμβουλίου

Ο κος Δανηλίδης όπως έλεγε, θεωρούσε ότι στο Προκόπιο ΔΕΝ είχε γραμματιζόμενους και ικανούς ανθρώπους να διοικήσουν το προσκύνημα. Όμως ήταν ικανοί αυτοί οι οποίοι μέχρι τότε ήταν άσχετοι με την λειτουργία του ναού και του χωριού μας.

Εικόνα 89 - Τέμπλο Αγίου Ιωάννου του Ρώσου - σχέδιο (1956)

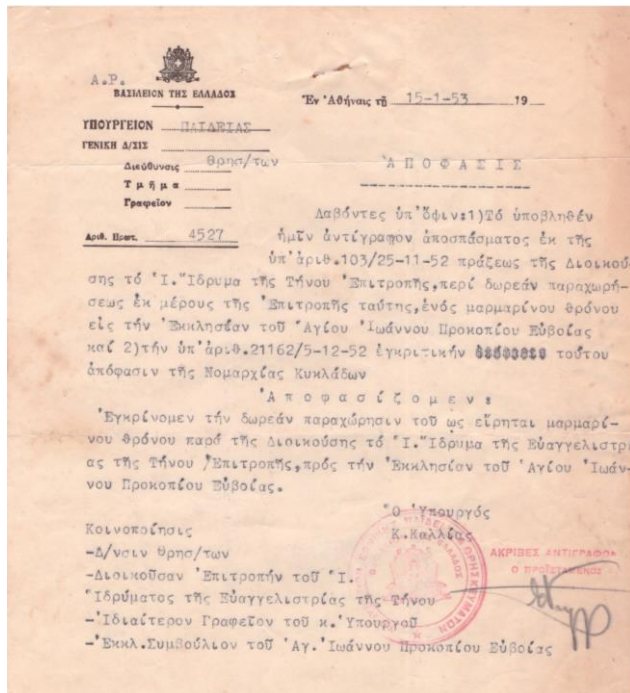
Όμως αυτοί οι φτωχοί γεωργοί και οικοδόμοι ήταν αυτοί που έφυγαν τελευταίοι από την Καπαδοκία και βοήθησαν τον Αρχιερατικό Επίτροπο Χαράλαμπο Αβερκιάδη να πάρουν τον Άγιο Ιωάννη και να τον φέρουν κρυφά στην Ελλάδα.

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΙΝΟ ΤΕΜΠΛΟ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΕΙΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΦΩΤΟ ★ ΣΤΑΡ
ΧΑΑΚΙΣ

Εικόνα 90 - Το μαρμάρινο Τέμπλο της εκκλησίας του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου στο Προκόπιο Ευβοίας

Εικόνα 91 - Απόφαση του Υπ. Παιδείας για την έγκριση παραχώρησης του μαρμάρινου θρόνου από το Ίδρυμα της Ευαγγελίστριας της Τήνου προς την Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου Προκοπίου Ευβοίας

Ήταν οι ίδιοι στο νέο Προκόπιο που επί 37 χρόνια από το 1925 έως το 1962 πρόσφεραν εθελοντικά προσωπική εργασία για να κατασκευάσουν την εκκλησία, τον ξενώνα, το μαρμάρινο τέμπλο, να αγοράσουν 2 οικόπεδα για να ανεγερθεί αργότερα ο νέος ξενώνας και να βοηθήσουν να γίνουν πολλά έργα στο χωριό.

Το μαρμάρινο Τέμπλο όπως και τα μαρμάρινα εικονοστάσια κατασκευάστηκαν από τον Τήνιο μαρμαρογλύπτη Φιλιππότη τα έτη 1956 με 1961.

Παράλληλα σύμφωνα με την 4527/1953 απόφαση ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Καλλίας την οποία σας παρουσιάζω εγκρίνει την δωρεά του μαρμάρινου Μητροπολιτικού Θρόνου από το Ιερό Ίδρυμα της Ευαγγελίστριας Τήνου προς την Εκκλησία του Αγίου Ιωάννου Ρώσου Προκοπίου Ευβοίας.

Ήταν αυτοί οι κάτοικοι του Προκοπίου που φύλαγαν νυχθημερόν στην Ιταλογερμανική Κατοχή το 1940 -1944 το σκήνωμα του Αγίου και όλες τις εικόνες και τα άλλα κειμήλια τα οποία είχαν φέρει από το Προκόπιο για να μην κλαπούν από τους κατακτητές. Όλα αυτά γιατί είχαν την πίστη στο Χριστό μας, τον Άγιο στην καρδιά τους και προστάτη τους.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΔΥ	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΑΔΥ
56		56

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

39. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων 'Αγίου 'Ανδρέου—Λουτρακίου. 1

40. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων Ζωδόγειο Πηγής Κορινθίου. 2

41. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων 'Αγίου Σώστη Λεβεντακίου—Κορινθίας. 3

42. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του 'Αγίου Καρόλου Κασέλας Ιερού Προσκυνημάτων 'Αγίου Γρηγορίου του Θεολόγου. 4

43. Περί τροποποιήσεως των Κανονιστικών Διατάξεων υπ' αριθ. 15/1971 περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων 'Αναστάσεως Χριστού—Σπίτων 'Αττικής και 22/71 περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων Μεταμόρφωσης του Σωτήρος «Βιλλυριού Μόδας 'Αττικής». 5

44. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του 'Ιερού Μητροπολιτικού Καθέδρου Ιερού Προσκυνημάτων «Η ΑΓΙΑ ΜΟΝΗ». 6

45. Περί διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας του 'Ιερού Προσκυνημάτων Ιερού Προσκυνημάτων «Βλαχίας 'Ερμού ο 'Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσο». 7

46. Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του 'Αγίου Λαυρεντίου Βήλου Ιερού Προσκυνημάτων 'Αγίου 'Αποστόλου του Νέου. 8

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ υπ' αριθ. 39 (1)
Περί διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ιερού Προσκυνημάτων 'Αποστόλου 'Ανδρέου—Λουτρακίου.

Η ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' αριθ. :
1. Τας διατάξεις των άρθρων 1 παράγρ. 4, 42 παράγρ. 7 και 10 παράγρ. 2 του Ν.Δ. 126/1969.
2. Την διάταξιν του άρθρου 5 του Ν.Δ. 407/1970.
3. Τας διατάξεις του υπ' αριθ. 7/1970 Κανονισμού περί τήσεως διοικήσεως και διαχειρίσεως των Ιερών Προσκυνημάτων και Προσκυνηματικών 'Ιερμάτων της 'Εκκλησίας της 'Ελλάδος.

Ακολουθώντας με την κανονιστική διάταξη 46 (ΦΕΚ56Α/1973) αλλάζει η διοίκηση σε 5 μέλη ήτοι τον εκάστοτε Μητροπολίτη Χαλκίδος ως προέδρου, ενός κληρικού και τριών εγκρίτων πολιτών.

Εικόνα 92 - Κανονιστική διάταξη αλλαγής ΔΣ σε 5 μέλη

Στη συνέχεια με τον Κανονισμό 235 (ΦΕΚ207Α/2012) άλλαξε η ονομασία σε « Ιερό Προσκύνημα Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσο» το οποίο αποτελεί Εκκλησιαστικό Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με 5μελή πάλι Διοίκηση και έτσι λειτουργεί έως σήμερα. Πριν τελειώσω την ομιλία μου, για να γνωρίζει ο κόσμος, (να θυμίσω στους παλαιότερους αλλά για να μαθαίνουν και οι νεότεροι) θα ήθελα να μνημονεύσω τους ιερείς που υπηρέτησαν στον ναό και τους μητροπολίτες οι οποίοι ήταν πρόεδροι του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιερού Προσκυνημάτων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	Αρ. Φύλλου 207
	30 Οκτωβρίου 2012

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 235/2012
Περί διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας του 'Ιερού Προσκυνημάτων του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου της Ιερής Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Η ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έχουσα υπ' αριθ. :
1. Τας διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 2 και 59 του Ν.559/1977 'Περί Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας της Ελλάδος.
2. Τας υποχρεώσεις της Ποιμαντικής Εκκλησίας, οι οποίες απορρέουν από τας Ευαγγελικές Επιταγές, τους Ιερούς Κανόνες και τους Νόμους του Κράτους προς το Χριστιανισμό της Εκκλησίας τήραμα.
3. Τας υλισιακές κοινωνικές και πνευματικές ανάγκες της Ιερής Μητροπόλεως Χαλκίδος.
4. Την υπ' αριθμ. 425/11.8.2011 Πρόξιν του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιερού Προσκυνημάτων του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου.
5. Την υπ' αριθμ. 26/11.12.2012 Πρόξιν του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος Χρυσοστόμου.
6. Την υπ' αριθμ. 15/5.3.2012 Γνωμοδότηση του Ειδικού Νομικού Συμβούλου της Ιερής Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.
7. Την από 6.3.2012 Απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου αποφασίζουσα:
Την αντικατάσταση του Κανονισμού λειτουργίας του Ιερού Προσκυνημάτων του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου της Ιερής Μητροπόλεως Χαλκίδος, σύμφωνα με τας διατάξεις του επομένου Κανονισμού

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 235/2012
Περί διοικήσεως, διαχειρίσεως και λειτουργίας του 'Ιερού Προσκυνημάτων του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου της Ιερής Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Άρθρον 1
1. Ο δυνάμει του άρθρου 140 του Ν. 4149/1961 (Φ.Ε.Κ. 4/1 Α/ 1961), λειτουργούν εν Προκοπίω Ευβόιας Προσκυνηματικός Ναός του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου, μετά του εν αυτό αποκεκμημένου Ιερού Λειψάνου αυτού, αποτελεί Εκκλησιαστικόν Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, κατά την έννοιαν της διατάξεως του άρθρου 1, παράγρ. 4, του Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. 146Α/ 1977), υπό την επωνυμίαν «Ιερόν Προσκύνημα Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσο».
2. Το Ιερόν Προσκύνημα τούτο τελεί υπό την εποπτείαν της Ιερής Μητροπόλεως Χαλκίδος.
3. Το Ιερόν Προσκύνημα έχει ιδίαν οργάνωσιν, εφ' ής είναι εγκαταστάμενοι εις το μόνον η εκών του Οσίου και γύρωθεν αι λέξεις «Ιερόν Προσκύνημα Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσο» Ν.Φ.Δ.Δ.
4. Έξουσα της Διοικήσεως του ως άνω Προσκυνηματος είναι η πάλαι της Χαλκίδος.
Άρθρον 2
Σκοποί του Ιερού Προσκυνηματος είναι αι ακόλουθαι:
1. Η προμήθεια και διάδοσις της ορθοδόξου χριστιανικής Πίστεως και της Ελληνορθόδοξου Παραδόσεως και η καλλιέργεια του λειτουργικού και λατρευτικού βίου, ιδιαιτέως δε της τιμής και προσκυνήσεως του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου.
2. Η συμβολή προς τας παραδόσεις της ορθοδόξου συντήρησις, ανακαταστάσις και επέκτασις του υπάρχοντος εν Προκοπίω Ευβόιας Ιερού Ναού, ο οποίος τιμάται επ

Εικόνα 93 - Αλλαγή ονομασίας σε «Ιερό Προσκύνημα Όσιος Ιωάννης ο Ρώσσο»

Από το έτος 1951 που άρχισε να λειτουργεί ο ναός έως το 1959 ο πατήρ Αναστάσιος Τσικλής.
Από το 1959 έως το 1960 ο αρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Χρυσικός μετέπειτα Επίσκοπος Τανάγρας.
Από το 1961 έως το 1964 ο αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Καπνίσης.

Εικόνα 94 - Οι Ιερείς του Ιερού Ναού Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου, από αριστερά ο Ιερέας Αναστάσιος Τσικλής, ο Αρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Χρυσικός και ο Αρχιμανδρίτης Ιγνάτιος Καπνίσης)

Από το 1964 έως το 1965 περιστασιακά οι αρχιμανδρίτες Κλήμης Ζώκαρης και Ειρηναίος Γεωργιάδης.

“Όλη ή συντροφιά: π. Β. Τζοβλάς, π. Πολύκαρπος, π. Νεκτάριος Τσουβάλης, π. Ειρηναίος Γεωργιάδης, π. Τιμόθεος Τσότρας, π. Κλήμης Ζώκαρης, π. Ιγνάτιος Καπνίσης

Εικόνα 95 - Αρχιμανδρίτες Ειρηναίος Γεωργιάδης & Κλήμης Ζώκαρης

Από το 1965 έως το 2017 ο πρωτο πρεσβύτερος Ιωάννης Βερνέζος.
 Από το 2017 έως το 2021 ο πρωθιερέας Νικόλαος Βερνέζος.
 Από το 2022 ο πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Μάρκου.

Εικόνα 96 - Οι Ιερείς του Ιερού Ναού Οσίου Ιωάννου του Ρώσσο. Από αριστερά, ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Βερνέζος, ο Πρωθιερέας Νικόλαος Βερνέζος και ο Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Μάρκου.

Με άξιους προϊσταμένους Μητροπολίτες
 Από το έτος 1922 τον Γρηγόριο Πλειαθό, από το έτος 1968 τον Νικόλαο Σελέντη,

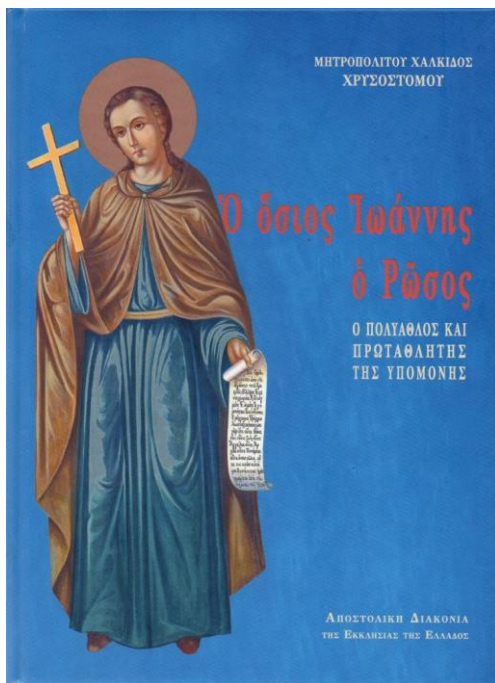

Εικόνα 97 - Μητροπολίτες Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος, Ιστιαίας & Βορείων Σποράδων. Από αριστερά Γρηγόριος Πλειαθός και Νικόλαος Σελέντης

Από το έτος 1974 τον Χρυσόστομο Α Βέργη και από το έτος 2002 τον σημερινό Μητροπολίτη μας Χρυσόστομο Β Τριανταφύλλου.

Εικόνα 98 - Μητροπολίτες Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ιστιαίας & Βορείων Σποράδων. Από αριστερά ο Χρυσόστομος Α Βέργης και ο Χρυσόστομος Β Τριανταφύλλου

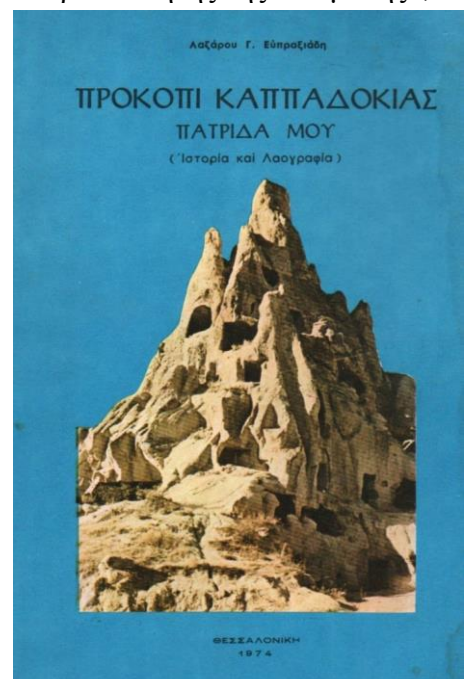

Εικόνα 99 - Το εξώφυλλο του βιβλίου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Χαλκίδος Ιστιαίας και Βορείων Σποράδων κ.κ. Χρυσόστομου

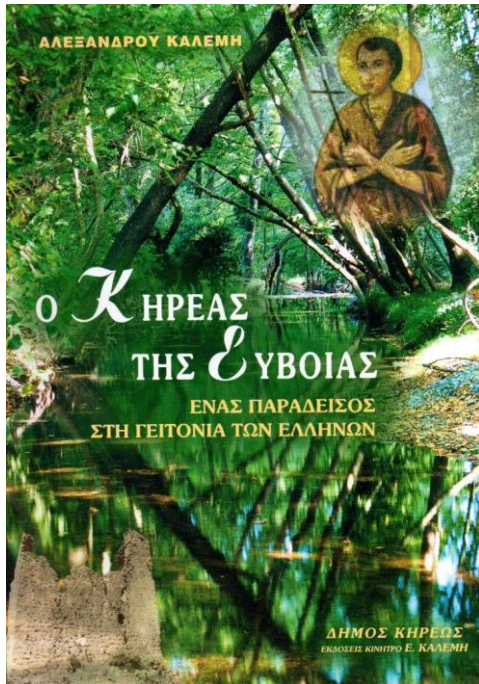
του Λάζαρου Ευπραξιάδη «Προκόπι Καππαδοκίας η Πατρίδα μου»,

Τελειώνοντας θέλω να αναφέρω τις πηγές μου για αυτή μου την ομιλία.

Έτσι εκτός από όσες έχω αναφέρει ήδη, ήταν τα βιβλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη μας «Όσιος Ιωάννης ο Ρώσος Ο πολύαθλος και Πρωταθλητής της Υπομονής»,

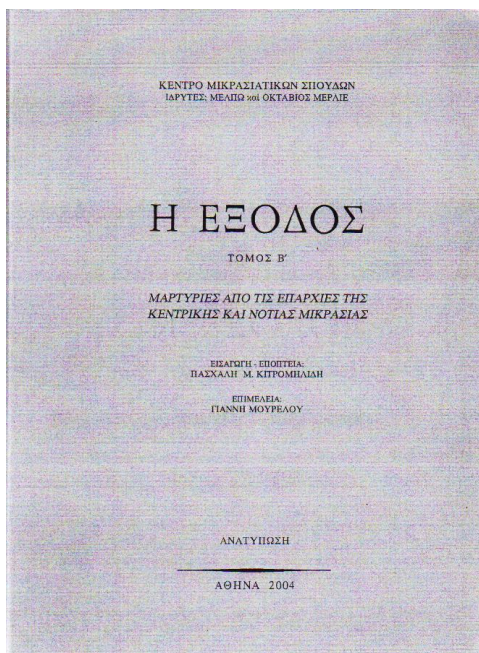

Εικόνα 100 - Το εξώφυλλο του βιβλίου του Λάζαρου Ευπραξιάδη

Εικόνα 101 - Το εξώφυλλο του βιβλίου «Ο ΚΗΡΕΑΣ ΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ» του Αλέξανδρου Καλέμη

«Η Έξοδος»

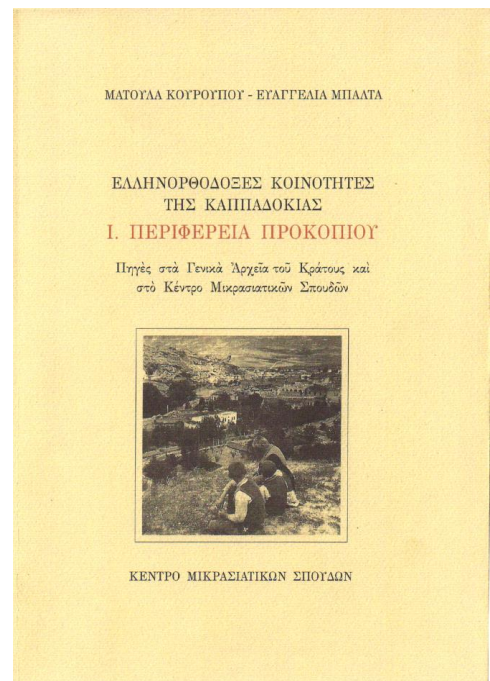
Εικόνα 103 - Το εξώφυλλο του βιβλίου «Η Έξοδος» του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών και «οι Ελληνορθόδοξες Κοινότητες της Καππαδοκίας (η Περιφέρεια Προκοπίου)»

του Αλέξανδρου Καλέμη «ο Κηρέας της Εύβοιας»,

τις εκδόσεις Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών «Προκόπι – Ürgür»,

Εικόνα 102 - Το εξώφυλλο του βιβλίου Προκόπι Ürgür του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Εικόνα 104 - Το εξώφυλλο του βιβλίου «Περιφέρεια Προκοπίου» του Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τις φωτογραφίες του Αχμέταγα της Κικής Δρογώση, το προσωπικό αρχείο και τις αφηγήσεις του παππού μου Σάββα Σισμάνογλου, τις αφηγήσεις των γιαγιάδων μου και των γονέων μου και τα χειρόγραφα της αιμνήστου θείας μου Αναστασίας Σισμάνογλου η οποία είχε καταγράψει διηγήσεις των γονέων της και συγγενών της.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω την οικογένεια μου για την συμπαράσταση της και ειδικά τον γιό μου Νικόλαο ο οποίος είχε την επιμέλεια των φωτογραφιών.

Σήμερα τιμούμε τα 100 χρόνια της Ανταλλαγής.

Ευκαιρία λοιπόν να θυμηθούμε και να προσκυνήσουμε όλους αυτούς που βρήκαν τη δύναμη να ανταπεξέλθουν τις κακουχίες, τις διώξεις, τις μικρότητες και να επιτελέσουν το έργο τους προς την Ορθοδοξία και την πατρίδα μας.

Χρέος όλων μας να τιμούμε την μνήμη των ανθρώπων που έφεραν εδώ το σεπτό σκήνωμα του προστάτη μας Οσίου Ιωάννου Ρώσσου από το Προκόπιο της Καππαδοκίας και την μνήμη όλων Μητροπολιτών, ιερέων και κατοίκων του χωριού μας οι οποίοι συμμετείχαν στη διοίκηση του προσκυνήματος, όπως και όλων όσοι βοήθησαν να δημιουργηθούν όλα αυτά τα έργα, εκκλησία, ξενώνες, μουσείο, έτσι ώστε να αναπτυχθεί και προοδεύσει ο τόπος μας.

Χρέος μας επίσης είναι να αναδειχθούμε αντάξιοι, γιατί αυτό είναι η καλύτερη οφειλή προς όλους εκείνους που αγωνίστηκαν για την Ορθοδοξία και την πατρίδα μας.

Προσευχηθείτε Σεβασμιώτατε, να μπορέσουμε να κρατήσουμε την πίστη μας στον Ιησού Χριστό, γιατί τον δρόμο, μας τον έδειξε ο Όσιος Ιωάννης ο οποίος σε αντίξοες συνθήκες κράτησε την πίστη του στο Θεό, και ο Θεός τον ανέδειξε σε μεγάλο Άγιο τον οποίο γνωρίζει όλος ο κόσμος.

Σας Ευχαριστώ Πολύ
Πρόδρομος Ενωτιάδης

